

נקרא אבא י"ש שהוא חזי כהר ונהיר עולה ג"פ או"ר וכס חב"ד מוחין כנעלמים בכהר ואינם מוכנים ולזה חזי ניכר בו אלא בחינת העלם שהוא החיצוניות והעלם הזה כולו מלא נקביות וחלול בחוכו לסודות על המוחין שבו שם סוד אור וכה"ל הוא של אבא וכה"ל של אימא חזי לוקח אבא ונותן אורו לאימא בסוד הזווג וכס הי"ו אלה"ם שפי' וכה"ל יעלה י"ש וזש"ה (משלי ד' ה') קנ"ה חכמה קנ"ה בינה כי מן הי"ש קנ"ה אחד לאבא וקנ"ה אחד לאימא והתפטרותם הוא לפעמים עד הטיבור של א"ל לפעמים עד הרגלים וכו' כי לפעמים נעשה זעיר פרנ"ק שלם בן י"ש ונכנסים בו המוחין של א"ל וכדי שיוכל ז"ל לקבלם אז מלבישים ז"ן * לא"ל ולפעמים ז"ל הוא בעל ו"ק וא"ל אומ"ק רגליו ונשאר זעיר במקומו שכיב מחפצת רגליו של א"ל ואז א"ל אינם מלבישים לא"ל כי אם עד הטיבור ולבזין היאך אפשר שיהיה ז"ל בעל ו"ק לבד שמעולם לא מלינו חינוך בלא ראש ב' ופי' כי לעולם ז"ל הוא בעל ו"ק ויש לו ראש ג"כ אלא שאיבריו הם קטנים ששיעורו צפני אדם גדול יהיה מן הכתפים ולמעט ולזה נקרא זעיר שאינו עושה מדה צפני אדם גדול כי הם מן הזרועות ולמעט שם צה"י ו"ק והאורות שנכנסים בו כשהוא בעל ו"ק הם ששה אורות וכס אוחם שנפלו כשנשברו הכלים והשלשה נשאר למעלה וזש"ה (משלי ח' ל') והיה אצלו אמון פי' אמון מופלא אמון מולגט אמון פדגוג ויש אומרים ג' אף אמון רבחה והלו בני הם בני שנשאר למעלה. וכמעט שנשאר למעלה לפי שאם היו קבועים צ"ל כשהיה האדם חוטא היה פוגם ג"כ בצ"ר של ז"ל ולא היה לו הקומה עתה כשהאדם פוגם מאחר שאינו קבועים בו הם מתחלקים וכאשר האדם שב בתשובה חוזרים למקומם ויש בהם נח להאיר את כל הפרנ"ק ולחקרו וז"ש ז"ל ואח"כ אצלו אמון שם הייתי מהגדל ומי היה שם חב"ד שהם מופלא מולגט פדגוג ויש אומרים אף אמון רבחה שהוא סכנה שבמלכות שנשאר ג"כ למעלה לסיבה הנז' ונכנסו בו הששה אורות באופן זה. שני אורות בחסד ונחמה. ושני' בגבורה ודוד. ושני' צה"ת ויסוד ובראש אין בו מוח כלל וכן הוא במוחש כי האדם עושה צדקו כמה דברים וצמוחו אין לו דעה כלל * ובהסדר יש ג' פרקים והאור שבו נעשה לני שלישי למלאות את כולו וכן יכלו השאר מדות וחסד כולו שבראש אין לו הארה כלל ונותן השני שלישי שלו לראש ונשאר בו שלישי א'. והנלח נותן לחסד שלישי א' ונשאר בחסד בני שלישי ונלח שני שלישי וכן עושים כל השאר מדות עד כי כולי שויי באורות אח"כ נכנסו כה"ל דאימא הפרק הא' שבהם בחכמה וכן צדיק באופן שיש עתה ג' שלישי לכל אחד. ואח"כ נכנסים הפרקים השניי ויורדים הראשונים לחגיגה נמצא שיש לחגיגה ג' שלישי לכל אחד. ואח"כ נכנסים הפרקים העליונים כל נה"י בחב"ד ויורדים הפרקים השניי בחגיגה ושלישי צנה"י נמצא שיש לכולי ג' שלישי אלא שהפרקי של המוחין הם עליונים מכולם. ועוד ששורש כולם צמוחין שכולם מהרשי' צמוחין קודם ירידתם למקומם וכאשר אלו הפרקים נכנסים צ"ל מלביש ז"ל לא"ל עד הטיבור ולא"ל עד סיום המקום המסתיים החזה. והעלם שא"ל מלבישים לא"ל מן הכתפים ולמעט ובראש שלכם מחחיל מן הכתפים וכשנלייר לאריך שלישים החזה הוא שלישי אחד ומקומו ניכר שהוא בחינה צפני עומה מוקפה בצלעות וממקום סיום החזה עד הטיבור שלישי אחד וצטיבור שם פתיחה אחד ומשם יניקת זעיר כשהוא צטיבור ומן הטיבור עד סיום הגוף שלישי אחד. ומן הראש של א"ל עד סיום החזה מלביש מן הכתפים עד הטיבור וכס הראש והגרין והחזה והשני שלישים שיש מן החזה ולמעט מלבישים מן הטיבור עד סיום הגוף שיש מדה בא"ל ששליש שלו ימדוד שני שלישים מאו"ל וכפי כשיעור הזה הרגלים של א"ל אין צדק שיעור להלביש הרגלים של א"ל ונשארים מגולים ואלו הם נשארים לקיום העולמות מגולים * וזכו שבשנת משלשל אדם עליהו לפי שא"ל וז"ל מתחלקים למעלה עם הכלים שלכם ונשאר א"ל מגולה יותר מימות החול ולזה מחפצת הלבוש שלכם לכסותו ואלו הרגלים מקום התפטרותם נקראי מדה והוא השדה שבין אצילות לבדיחה ומקומו י"ב אלקי אמה ואם לא היה אדם חוטא היה לו מקום לילך אלו הי"ב אלקי אמה שלא כ"י מקום לחיצונים להאחז אב"ל

אחד בגרם הפנים ויש מקום לחיצונים להאחז אסור ללאה חוק אלפים אמה. והעלם שבין בדיחה לאצילות יש צינור מרחק אלפים אמה ולכן עד אלפים אמה שהוא מקום האצילות יכול לילך שהוא רשות היחיד מקום האצילות דכלל חד אבל בבדיחה הוא רשות אחר ולזה א"ל לו ליכנס הכנס כי בבדיחה יש קליפה אבל האלפים אמה אין מקום לקליפה שם וכשהאדם מערב יכול ללכת אלפים אחריו או מה שירצה וכמעט כי זה השדה הוא י"ב אלקי אמה לכל רוח ויש מקום לבדיחה ליכנס לשדה הזה עשרה אלפים אמה לכל רוח שהוא מוכרח להיותה רחוקי מן האצילות אלפים אמה וכשהאדם מערב מחפצתים הרגלים של א"ל עד אוחו מקום ונשאר מקום פנוי נגדו ובבדיחה הוא נכנסת שם ולזה אי אפשר לו לילך באוחו מקום שכבר נכנסה בבדיחה שם ולזה כשנכנסים צ"ל המוחין ומלביש לא"ל הטיבור מלביש לא"ל עד החזה וזכו ההבדל שבין א"ל לז"ל כי הגרון של א"ל הוא מקום לר וק"ל ומלא ענמות והוא כהר לשני' וכאשר של ז"ל נעשה מבני שלישי' של א"ל וכולו כהר לאחד והוא מקום רחב ושיעור שני שלישי' ויש צי מקום פנוי וזה היה פנים אד"כ שנתן מקום לחיצונים ליכנס שם וז"ש בזהר * דשוי חבך בין כהר לעילת העילית ופי' כי עילת העילית נקי אבא או אימא או זעיר או נוקביה שהם עילה למה שלמטה מהם וז"ש דשוי חבך שנתן מקום לחיצונים ליכנס בין כהר של ז"ל לעילת העילית שהיא אימא באופן שזה מלביש א"ל מן הטיבור ולמעט וז"ש ולידכתי המשכן העשה ששה קרשים למקולטות המשכן העשה פי' כי ז"ל לפעמים מלביש לרחל ורחל מלביש את ז"ל וכשהוא שעת הזווג זעיר מלביש המלכות וידך שמאל שהמשכן הוא כמו שפי' והשאר לבושים אלו וז"ש ולידכתי המשכן שהוא ז"ל שהוא מלביש מן הירכים ואלין ימיה שהוא היסוד הנקרא ימיה מערב שמערב כל הבחינות העשה ששה קרשים כנגד ז"ל שהוא ו"ק ושני קרשים העשה למקולטות המשכן פי' כי לפעמים ז"ל מלביש * ורחל מלביש את הזעיר וכשהוא שעת הזווג ז"ל מלביש את המלכות כז"ל ידך שמאל ואלו הם הקרשים שבירכתיים ויש להבין כי האחד מן הששה קרשים היה ראוי שיהי מאי מאלו השני' שהוא ז"ל ואיך אפשר לו לבד ובשדה לבד ואפשר לפרש שאלו השנים הם יעקב ורחל והם מלבישים בירכתיים של ז"ל או אפשר לפרש שיש צה"י לז"ל כי בהחילה הוא מלביש לא"ל ולוקח המוחין כולם ואח"כ מניח הידך אחד לנוקביה ומלביש הוא הידך הימני באופן ששני הבחי' הוא ששה קרשים מלביש את כולו והוא קרש אחד ונוקביה קרש אחד

**ועשית יריעות עזים לאהר ער המשכן
עשתי עשרה יריעות וכו'**

העלם שהיו י"ל יריעות * וגי' י"ל סימני הקטורת וי"ל ארורים שצפרשה כי הצלל הם סוד עבר קליפות ויש בהם חיות הקדושה להחיותם והנה צי"ם של הקדושה אז נבלעת בחוכם הקדושה שלהם ונחשבים ליי' לבדם אבל בקליפות אין החיות מובלט בחוכם כי אין קדש מתערב בחול אך עומד על ראשם ומשם מאיר להם ואלו הם נחשבים ליי' וזכו כל המוסיקי גורע. ואחד עשר ארורים שצפרשה כי הצואה הראשון הוא ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וכו' והוא כנגד אריך שבקליפה וז"ש רשבי' ע"ה (דברים כ"ז ע"ו) ארור האיש אשר יעשה הא"ל שבקליפה בא"ל של הקדושה הנקי בצחר וזמ"ש וזכר צה"ת בשחרו שלעולם והוא א"ל המסתתר ומחלצם הוך האל"י כנודע. ולכן יש עד היצת בצחר י"ג היצות כנגד י"ג היקוטי דיקנא, ואח"כ מקלה אצלו ואמו כנגד א"ל. אח"כ חמשה ארורים אחרים כנגד הי ראשונות של זעיר שם כח"צ ח"ג. אח"כ ארור שוכב עם אוחו כנגד ח"ת דז"ל כי שם ח"ת עם אוחו ביחוד משא"כ צה"י ראשונות :

ויהיו תאומים מלמטה וכו'

הספרש שיש בין תאומים לחמים הוא כי תאומים הוא שאינם חמים

הגהות וחי'דושים

* כל דעיל נקם זל לבד וכן נקם ז"ן. ב) עיין ע"ה שער י"א פ"ה מ"ב ג' חיצונים ע"ז ע"ה. ג) מד"ר ר"ת פ' בראשית. ד) אין ר"ל אין בו דעה ממש אלא ר"ל אינו ירכיב בנתם הלאות שעשה הדעה מעשה כמו הדיכ. ה) עיין שער הטעות בדרת ענין השנה הרגלים דס"ח ע"ב ד"ה ואמנם. ו) בחי'קום מיקון ס"ס דקפ"ו. ז) כל מלביש לרחל ורחל וכו'. ח) עיין שער הפסוקים פ' הצואה ס' ארור האיש כל דרת פסוק זה.

בצלי י"ה אלני חוטם ונריה מוצאם מטוכסו ומצמתי לעריות יקוד **נוריאל** יבל ע' כילוול רב יהודה הנדולה יהו"ה אלני" מה עון שיחה בעילה וליכות ת"ת **אבתריאל** למך כ"ב כילוול רב מלכו יו"ד ה"ה אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד ידיעה ועסק חכו' האמת וולכות **מטטרון**, גם אנך שלריך להזכר מדברי אלז, פסיעה גסה גאיה מעוט אבילה כוכת הפילה, השיצה שופטנו זכנת הכסנין לשום מלל על השלמן, שלא לשמות ויס אחר המזון, להזהר בצבור חביריו, גם יזהר כשיאמר כקדישך לבין לחצר רגליו ולכוין צעם של אבגית"ץ כיוצאך צווקומו וכבר העתקתים לנועלה:

יחור אחר מועיל אל השכח' ח"ל גם כאשר האל' יעשה עונות רבים גורם לסלק שלשת אלפ"ן שהם אוחיות של"ג ולהורדם לקליפות לנטיה ועי"כ כיהנה השכחה צאל' ושוכח כל מה שנווד כי כן שלש' אלפ"ן הנז' הם ג"כ צג' שכה וכאשר האל' חוצר צהצוב' ונכוין להחזיר ג' אלפ"ן הנז' לנוקומס חוקר מוננו השכחה (א"ש גם זה נכתב לנועלה):

יחור אחר מועיל אל ענין הזכיר' לכל אדם אונס לנטי שהוא שרש נספו ונאצר כהף של אלה"כ של היינון או של שואל טוב מאל שיכוין צה יחור נעשאר בני אדם ואם קוד שני שמות של י"ה צולוי יודי"ן ושל מלוי ההי"ן ואוחיותיה' משולכות זה צה **(א"ה)** שרש דברים הללו עין צש' הפסוקים פ' תרומה קי' כו' וצס' וצווא השערים ד' ע"ה ע"ב' וצס' ונאמרי קצני' ז"ל פ' וארא ושם צהאל"ד ל' ג"ה ע"ג ובקונטרס הרב חקדי דוד קי' קי"ט יעש"ב:

ואלו הם **ייוודרהיה ייוודרהיה ייוודרהיה** וזמן כוונה זו צכל צוקר צעת עלות השחר גם ציוס הכפורי' צקדושת ונוסף ובעי"ל צעת שאונרי' איה ונקיס כצודו וחכוין זה צוולת איה כי אלו השנוות הם קוד י"ה וזהו ניה שצכוין כי שם הראשון הוא י"ה צולוי יודי"ן והוא צכתף היינוני ולכן הוא הגובר על שם י"ה צולוי ההי"ן ואוחיותיו קודמיו כמלוי"ד לעיל והשם השני הוא כהף השמאלני אשר צו גיצר מלוי ההי"ן וחכוין כי נקודות שם האחר הם צג' ע' (אנך שנוואל צזה האופן ע' נקודות פה"ח והם ע' ווי"ן צג' כ"ד וקומ"ץ אחד צג' יו"ה רבי ע') ונקודות שם הצ' צג' ק"ל כי כהף השמאלני יש צו מעשה בצכות והם ה' הוי"ת שהם צג' ק"ל

(ד'ע"ה) כי שרש שניהם דיודי"ן ודהיי"ן צג' דעי"ו המלוצסת צוונ"ס דל"א שכן היא אלהים דההי"ן שרצובו אלף צונקס' הצ' י"ה הנז' שבהכאה עולי' אלף לכך כמזמו הה"ג צשואל ולא ציינון (אנך שנוואל צזה האופן ז' נקודות קוני"ץ הם קי"ב ושלש' נקודות פה"ח הם ח"י הרי ק"ל) שניהם יחד הם צג' ק"ק צקוד ונאח"ל לכוטת' את פריו כי אלו הנקודות שהם צג' ק"ק כנז' הם נוערי' ושונרי' את הזכיר' ואנך האלף לך שלמה הוא שם י"ה כנז' שהוא צג' אל"ף והענין הוא כי שם י"ה דיודי"ן הוא צכתף היינוני וי"ה דהיי"ן הוא צכתף שמאלני וכתף צג' ת"ק וצ' פעמים כה"ף צג' אל"ף:

ואבאר ענינו צאורך כי הנה הם צ' שמות י"ה ונליאם צידלי"ן וההי"ן והם כפולי' ונמלא שהם ל' שמות י"ה שני' של מלוי יודי"ן ושני' של מלוי ההי"ן וארבעתן

צג' ק"ל והם צג' ז' שמות אלני' צשתי הכאפת **(ד'ע"ה)** שהם עיערין נק' כן לוהלצצות צעטרו' יסודות דל"א כנצו' צכ"מ שהם צחי' ונלכיות ע"כ נק' צ' אלני' האלו ונקדוהיה' צג' ע' וק"ל והם אוחיות קל"ע וז"ס פ' קלעי' לכהף מוש עשרה אונס אל הכהף וכו' פ' כי שם י"ה הוא מוש עשרה והוא צכל כהף ונשתי הכתיפו' וזהו לכהף כי צבר אונרכו שהם צ' שמות י"ה צכתף היינון אחד דיודי"ן ואחד דהיי"ן רק דשל יודי"ן גוצר על של ההי"ן כאשר נשלצ שניה' וכן הם שניה' צכתף שואלי רק כשנשליצו גוצ' שם מלוי ההי"ן שהוא קוד הנקצ' על של יודי"ן שהוא הדבור והנה יו"ד פעמו' הי"ה הם צג' ש' ויו"ד פעמו' ה"ה הם צג' ר' ובניה' צג' ת"ק כונוין כה"ף ציינון וכן צכת"ף שואל ונקודותיה' צג' קל"ע כנז' וזהו קלעי' לכהף גם נקודותיה' צג' ר' כונוין אחוריים פשוטי' של שם אלהי"ם

(ד'ע"ה) אחר שלוצס צפע"ץ כשישאלנו צע"צ וקס"א ינקדו ג"כ וכוונל"א צ' קלעים ולחצור הנפלא שהם נונח א' שיעקרו דעת דנו"ס דל"א כמו ששלחו לנו ונח צרוך שצחר צהם וצחורכהם לכך כתיחקו גם הצ' קלעים לכל כהף וצ' לכך כתיצ לכהף לשון יסוד, וז"ס האלף לך שלמה כי צ' פעמוני' כהף הנז' צג' אלף שהם ארצעה שמות י"ה צולוי" כנז' ונקודותיה' צג' ר' שהוא י"ה דהיי"ן י"ד פעמוניס ה"ה צג' ר' ואלו הם קוד ונאח"ל לכוטרים את פריו כי שם י"ה דהיי"ן העולה נאח"ל הוא נוער ושנור את פריו שהוא י"ה דיודי"ן הנק' פרי דליאלכא כי אצ"א ר' גנח ושנור הוך אינא שהיא ה' ונמלא כי הנקודות שהם צג' ר' הם שוונריס את הפרי שהם נקרא' האלף לך שלמה שהם ארצעה פעמוניס י"ה שיש צשתי הכתפות האלו כנז' שהם צג' אלף וז"ס כ"ת לכוטרי' את פריו אלף כי הנאח"ל נערי' את פריו שהוא האלף לך שלמה הנונח צכ"ת לכוטרי' את פריו **(ד'ע"ה)** כי הכיקו' הם החיות של האוחיו' כמפורס' ו) גם ז"ס אלף ונאח"ל אלו הם קוד אלה' דהיי"ן כי אחורי' שלהם צולול' הם צג' אלף והפשוט שלהם שהם צג' ר' הוא נוער ושנור צחוכו את המלוי הנקרא פריו **(ד'ע"ה)**

כי הפשוט צכחר והנמלא צכחונה ונכפרס צול' שלהם לפיכך פכל' אחור הנמל' דכתר דפר' אלהים שהוא צוליד"ק צג' דעי"ו שונר וכוטער פכ' דאחור מול' דכחמה דפר' אלהים הנז' שהוא רצוב המלא שג' אלף ו) והנה אלו החרין כחפינ' הם חרינ' כחפינ' דל"א המחלצטי' הוך א"ו"א אצ"א צכתף יוני' ואינא צכתף שואלי ונאוחס כחפינ' נעשים להם מומין ולכן הם קוד י"ה כי י"ה הם א"ו"א ולכן הם ככללי' צזה וזה צזה שני י"ה צכל כהף כנז'ל ולכן מועיל כוכת יחוד הזה לזכירה כי זכירה יש צו אוחיות זכר י"ה כי שם חלוי ענין הזכירה כי החלוני' והקליפות אשר ניהם צאה השכחה איכ' נאחז' שם וז"ס צ' שמות א"ו"א שהם הוי"ת דיודי"ן ואהי"ם דיודי"ן שהם צגיועט' זכור' וזהו זכירה זכ"ר י"ה וכצנ' ידעת כי כמו שא"ו"א הם צחרינ' כחפינ' דל"א כן זוי"ן הם צנאטי' כחפינ' של כלל וחוד דל"א כנודע ושם עוונדי' שניה' ומצונכיס שתי כחשותיה אחו' צאחור' ו"ס פסוק שתי כהפיות חוצרות ונעשכו להם אות חרינ' כחפינ' עילאין דאריך צקוד חרינ' עיערין דירתין ונא"ו"א כנצוואר אללינו שהם צחי' החרינ' כחפינ' דל"א וזהו ענין האלף לך שלמה כי ז"א הנק' שלמה נלך ששלנו' שלו לוקח כל החרינ' עערינ' שהם אלף כנז'ל ואח"כ נשאר לו כהף אחד הינון דאריך שהוא ענרל דחסדי' הנק' זרוע ימין דחסד וז"ס כל נוקס הנמלא צזהר כי זרוע ימין הוא

הוא נק' חקד והוא זרוע ימין דאריך הכולל כל חמשה הקדי'
 צכוד חמשה חלצוניהו והם ונחשטני' צ"ח וכל אחד כולל
 ונעשר ועשר ועשר שהם ה' פעמי' ונאה וה"ם ען חיים ונהלך
 ה"ק אונה ואונסם עערת דגבור' שהוא זרוע שמאל דאריך
 לוקחו אח"כ הנקבה ע"ד הכז' אך תחלה לוקחם ז"ח לצדו
 צכוד האלף לך שלמה וזוה הצין איד הכתר הוא ונחשטני
 עד אר"ח כי הנה אר"ח הם לוקחים תרין כהפין הכז' שהם
 יר"ד פעמיים ה"י צגי' ש' לצחצח ויר"ד פעמיים ס"ה הם צגי'
 כ' לאינא ושניה' צגי' ה"ק עוד יש י"ה דלפני' והנס' יר"ד
 פעמי' ה"ח הם ק"ך וסך הכל צגי' כח"ר נמלא כי צחי' הכתר
 נעשה ונן שלשה פעמיים י"ה הכז' וצחי' צחיכותיו של
 יודי'ן ושל ההי"ן נהני' לאר"ח והכי איד הכתר ונחשטני
 עד אר"ח :

דעיה ע"פ ששלחו ונחשטני שזרע אליו הוא צגי' דע"ו
 דעלנו קדמא"ה שהוא אלף עליון דצחי' קדמא"ה
 דדקי' דמקא עמו"ס שגבו' דע"ו ונזבש צה ולכך צ' י"ה
 הכז' צגי' אלף והכתר שהוא ל"ח כולל ג' י"ה יודי'ן אלפין
 ההי"ן שגי' כתר ע"כ ואונר חני כל צחי'כר שבגולס הוא
 הג' י"ה הכז' שגי' כתר שהכי בהלכו' ע"ש צעני' רחילה
 פניו וכו' צמנין צעני' השלצת שגי' י"ה הם כתר דנוק'
 וע"ש :

יהוד אחד (א"ה עיין צקוף ש' הנלגוליס) שגודני
 מורי ז"ל כדי להוליח כוח רעה
 כ"ל שיש לפעמי' נפש איזה אדם רשע שנספו אינה יכולה
 להכנס צגי'ה' עדיין ונרוב עונותיו והולך נע ונד וכנסס
 לפעמיים צגוף איזה אדם או אשה וכופה אותו ונקרא חובי
 הכופל וע"י הימוד הזה כרוקן נפשו ונעט ויולא ונגוף
 האדם והוא ונעשיו כונו שאני עשיתי צדי ונכסיו כי היתי
 לוקח זרועו של האיש ההוא ונשים ידי על הדפק שלו
 שבזרוע שמאל או הימין כי שם הוא לצוש הנפש ובו נחלצת'
 ואני וכוין אל הנפש ההיא ונחלצתה צדפק ההוא שילא
 נחש ככה הימוד וצטורי ונחזיק צידו צדפק חני אומר זה
 הפסוק ציושר ולנפטר וכוין צאלו השמות היולא' וננו
 סן צוקספר כל תיבה ותיבה הן צרלשי תיבותיו הן צקופי
 תיבותיו כונו שידעתי ועי"ז חני וכוין שילא ואז הוא מדבר
 עתוך הגוף כל ונה שחשאל מנינו והלוכה ללחא ולפעמיים
 לריך לחקוע צסומר סנווך לאזני ולכוין צשם **קרע**

שטן כלו צשבל וגם צחלומו צח"ה צ"ש כלו צשבל'
 והוא שם זה **דגובנט** ודע כי הכוח ההוא
 אינו צל ימידי חלל שטן **אחד** עשוי' צו
 ומוליכו נע וכד ער"ו להשלי' סרעון עופותיו ואיכו יכול
 לעשות שום דבר חלל צרותו כי השי"ת נחבו שוטר צליו
 וכו"ש צזורה פ' צל רשע ילה"ר סופטנו וס"ה הפסק עליו
 רשע ושטן יעווד על יוויכו שדוד הע"ה היה ונקבל חת
 בגנשע' שהקצ"ס יסקיד נפש רשע עליו סיכס צו וזיקרו
 ויצא עונו שטן אחד לעווד על יוויכו של נפש הרשע ההוא
 לעזרו לעווד שם ולפעמיים יולא הנפש נחש וכשאר
 השטן לצדו שוור וקויוו ולכן לא צכל שעה עוומד שם
 חנפש ההיא הנונגולגל וכאשר יולא והולך צשעות ידועות
 להענישו לריך שילא נחש לקבל עוכשו וצין כך וצין כך
 ירש שם השטן ההוא פונווכה עליו נסעוור חקוקס ואין
 האדם ונחמסא ונחולי' ההוא עד שילאו שניהם וידעת כי
 הקצ"ה ונחחק וזר צוור וחדרצא צזה הפסקו שהוא
 צראה כוולכה שייסקד עליו נפש הרשע ההוא חדרצא שם
 צוור חקוקו צכוות אלו שכתבוז ואיני יכול להאריך יומר
 צדבר זה לרוב עה ש"ש לצבר צזה ואעתיק לשניך נחש

הכוונה וחסה הצין ונעלונך איד יולא ונן הפסוק ולפס' כ
 כי ונן כגזיאל' ולינד אינס יולאיש ונן פסוק הפסק וזכו
 הפסוק (תהלים ק"ט) **הפקד עליו רשע**
וישטן יעמוד על

ימינו ימינו עדיעמוד וישטן רשע
עליו הפקד וימי לע

דמעו נפשו עשר וילע דקפה חלו הם
 נקודות של כתר כנונה צי' חקד גצול' ח"ת נלח (ח"ש
 כוודונו' לי בלד' לנק' כל תיב' וכיו"ו צקוני' וכן תיבת
 ל"ע צפתח וכן ער"ו שאר תיבות הפסוק)

סגזיאל מטטרוו נורטטמ ונגנפט

שם זה הוא מעטרוו צחלוף ח"ת צ"ש ייה יהו יהודה
יוד יוד הא יוד הא ואו

יוד הא ואו הא יואחצבירון קרע
שטן ילי מכם

אמר שנוחל דע כי צקוף כל הכפר ונלחתי השונו'ה
 חתה ודצרת צימוד הכז' ששכחה נוכי ז"ל והיא עיקר
 הוונש' הכז' ולכן העתקתיה פה לפניך) וז"ל דע כי שכתתי
 ענייכו כי ונלחתי כהבוז ונכאשר שוועתיו צקלור כמרץ כאשר
 העתקתי ענייכו שם ופ"ל פי זה אופן ונעשרו בכתח'תאמר
 פסוק הפסק עליו רשע וגו' ציושר ואח'ך לנפטר כ"ל הפוך
 התיבות שחתמיל ונן ימינו על יעווד ככז'ל ואח"ך לנפטר
 צצחי' כל האותיות עלנוס וקוס' להחלת' כזה וכיוני לע
 דוועי נטשו פטר וילע דקפה וכו' ואונסם חקד כל אות
 ותיבה יעינו צקוני' וכל אותיות ע"ל צפת"ח וכל אותיות
 יע"ד צליר"י וכל אותיות ובטן צקוני' וכל אותיות רש"ע
 צשצ"ח וכל אותיות עליו' צחול"ס וכל אותיות הפק"ד
 צחיר"ק וכן כולם וכל זה יונן צהי"ת ונחפכות ככז' צזה
 האופן **ונימי** וכו' עד **דקפה** וכדו צענה נקודות
 חלו הם **קדור** חז' קפי' ונכהר עד נלח

ככז' צחקוכין קמו"ן צכת"ר פח"ח צחכנו' וכו' ודע כי חלו
 חז' תיבות צהיות' ונחפכות ע"ד הכז' הם שנות קדושי'
 היולא' וזה הפסוק ואני וקוספ' חס לריך לכוין צאלו השמו'
 צהיותו קורח הפסוק לנפטר צתיבותיו או באהר שיאמר
 הפסוק' ישר ולנפטר תיבותיו ח"כ יכוין צשמות חלו זה כ"ל
 יותר לודק ואח"ך יכוין כל שאר השמות צקדוטים כסדר
 שהעתקנו לעיל וכל חלו אינס יולאיש ונפסקו הפקד עליו
 רשע וכו' ויכוין חמלה צשם כגזיאל' ל כולו נקוד צחולס
 ואח"ך וטטרוו' ישר כלו נקוד צשבל קמו"ן ואח"ך צוועטרוו'ן
 צהפוך אותיות כלו נקוד צשבל קמו"ן ואח"כ צוועטרוו'ן
 צחלוף ח"ת צ"ש כלו נקוד צשצ"ח ואח"כ צרצוע אחוריים
 פשוטים של ההוי"ה כל אות ונחקדת צשצ"ח קמו"ן ואח"כ
 צרצוע הכז' צמלואס דלפני' כלו צנקוד צצ"ח קמו"ן ואח"ך
 שם יולח ללציוו'ן צנקודותיו אשר שם ואח"כ שם קרע
 שט"ן כלו צנקו' צצ"ח ואח"ך שם יל"י כלו צנקוד צצ"ח
 ואח"כ שם נוכ"ס כלו צנקוד צצ"ח והכיין כי ילא צכח כל
 חלו השמות ואם לא ילא חזור לונר הפסוק הכז' ולכוין
 צכל השמות הכז' ותיחוס כל פעם חזור צכח לא לא
 צצהר' ודע כי עיקר הכל חלוי שחלונ' וחחוק לצצך כגבור
 צלי שם פחד ולא יכד לצצך כי יהחוק הוא ולא ימוש
 לדצריך גס לריך שהגזור עליו שלא ילא מוסס וקוס אלל
 וצין הלפוכן של גודל כגלו לצין הצבר צאוסך שלל יורף
 לגוף

לגוף אשר עווד צוגסטחזור עליו זכח השמות הכז' אשר
כחכוונח זהם ובכח חרס וכדוי שלא יזיק ולא יכנס צדום
גוף ישראל עוד כלל ודע כי יספיר ואלד וולדבר כדי שלא
יחצים לפני השונטי' ודע כי כשילדבר כשאר גוף האדם
כאזן דוונס וקול הכוח ההוא יולא ונפיו צלי הנענה שפתי'
צקול דק כקול ילד קטן גם כשעול' ונחוך הגוף עד הפה
לדבר יעלה כהצניח לז' אחד עגול עולה דרך הלואר חוך
עור הלואר וכן כשיוכד אל לפרון צהן הרגל ללאח כז'
ודע כי כשחשאל ונונו וני הוא וניה שנו יכזב צד ויאונר
סס זולמו או להלעיג עליך או כדי שלא יחול עליו הבז'
שחגזו' עליו שילא ולכן לריך שהגזו' עליו צחל' ונכדוי
ובכח השנוו' הכז' שחכוונ' זהם שלא יכזב כלל ויאונר כך
עי הוא וניה שנוו צהכלי' האונת גם לריך שחעש' הדבר
צטוכה' וצטוביל' וצקדוש' וכוכה יתירה

עוד יהוד ב' אל הכז' אל הצל הכחשון הוא עיקר כלם
וזסו השכי פסוק צההלים סי' ל"א וזהו
ואני אמרתי צחפזי נגדתי ונגד עיניך אכן שונעת קול
חחכוני צשעוי אליך , ואני אהיה יהוה אהיה (א"ש כלע"ד
עם הכולל) אונרתי עשרה פעווי' סס הדכ"י (א"ש עם הכולל)
צחפזי אהיה אלפים , נכרתי אלף דל"ת כו"ן יוד (א"ש
עם הכולל) ונגד אל הדני (א"ש עם הכולל) ונלולית יוד
סי ויו הי אלף הי יוד סי יוד הא ואו הא יהוה כועס יוד
סי ויו הי לף יודי ר"ל האותיות האלו סס מלוי אהי"ם
דיוד"ן אלף אלף הה אלף הה יוד אלף הה יוד הה לדי"ק
יוד יוד הי יוד סי ויו יוד סי ויו הי טעטפיה ילי טדהד כחו
(דע"ה) הימוד הזה הוצא לעיל צחי' עון ונ"ז
שהוא תי' כ"ג צטוכה ה' ור"ל ימוד כ"ה
ועי"ש ועס היות שיש צו קלת שינוס הוא לפי הדבר
המתייסא אליו וע"כ ראיתי לענ"ד למכשו ולצארו ע"ם
אוחו הימוד והרצה ע"ק יש צו עליונים לנעלה ותחחוכים
לנע"והן חקר והן יתר וכל"ל אחר ונגד שהוא אל' הדכ"י
ל"ל עיניך קס"א הנכחצ אחר הע"צ ואחריו אכ"ן והוא
הע"צ דו"ה הידוע שהוא ו"ה וכ"ו וזהו הו"ה והו"ה שאלה
קס"א ואחריו ו"ל וכו' ל"ל תי' שונע"ת גי' תת"י שהוא
כמנין ונלולית וני' קס"א שהוא נוספר ק"ס וזהו וני'
קס"א הנכחצ לצדו ואחריו כוכה אחת צשם ונלולית
סנז' ושם ע"צ לפניו והוא אחיצת קול דדקשה לעיל ק"ל
כמנין ה' הווי"ת פשוטת והנה צקנווך ימוד ח' על עון
הכז' הביא שם וול' וכו' הכז' וכהז וול' ק"ל ה"ח וול'
ק"ל ה"ג י"ת הוא קדו"ש דל"א הו"ה דיוד"ן ככו' ואחריו ל"ל
תי' חכוני שגי' תקכ"ד והוא נוספר רצוע קכ"א הכשוס
ואח"ז לדי"ק ועסכפיה שגי' צשועי' ולדק הוא קס"ד רצוע
ע"צ וי' אותיות לדי"ק טעטפיה ע"ה לדיק ואח"ז חיצת אליך
שונכפיה ס"א סס ה"צ חלוסי הו"ה המוקדס והנואחר שגי'
ק"א ואחר הכל שם הונעלה הכילולית והוא כ"ג ויוחס לזה
הענין והוא שם ילי ותי' נעס הכחוצע"ס')

יהוד ג' אל הכז' אל פסוק צההלים סי' כ' וזהו אלה
עשית וסחרשתי דוית היות אהיה כנווך
אזכיחך ואערכה לעיניך ואח"כ לנערע כזה לעיניך וארכה
אזכיחך כנווך אהיה היות דוית וסחרשתי עשית אלה
יוד הא ואו הא יהוה ודהא אהדן
(אח' שנואל לא הצנח' שחשון ואולי היא הו"ה חלית צללפי"ן
וחלית צהי"ן עד אוח ו"א כאשר יחצאר עתה צעזיה"ת
יוד הוה ואי כולו צשנא קינז **אלף הי יוד הי**
אלף יהוה ודי איו והוא ונלוי הו"ה דללפי"ן (א"ש
לא הצנח') יוד הי ואו הי ע"ג
(יין)

(א"ש גם זה לא הצנחתי יען כי הוא ק"ג ולא ע"ג) **שין**
דלת יוד כהת יוד הא ואו הא
אלה יוד ואו דלת הא הא ואו
ואו הא הא יוד ההו הה עשית יוד
יוד הי יוד הי ויו יוד הי ויו הי שני כדוש
והחרשתי לף לף מר ה לף מר ה
וד לף מר הוד'ם לף הוד'ה אלק
אלף הי יוד הי אלק הא יוד הא אלק
הה יוד הה היות תך כמוך אלהים
אזכיחך אדני ואערכה אלהיה יוד
הה שני פעוויס דעיניך יו"ד פעווי' יו"ד הפעווי'ה' ו
פעווי' ו' ה' פעוויס ה'

(דע"ה) ככר ידעת ונלכח רוב הימודים שדוכס חחלה
הכ"ח ואח"ך הס"ת ואח"כ החיצות עלנוס
כנופירקס לצקי וזה הימוד כך הוא חחלה ר"ח ואח"ך ק"ת
ואח"כ החיצות עלנוס וצזה צל הכל על כנון אכן ונעט
נזער שיש צו ע"ס כאשר עיניך חחזונה ונשרי' ופי' ר"ח אלה
עשית הוא ע"צ דו"ה הידוע שהוא ו"ה והו"ה פשוטה
כ"ו ואחריו ר"ח והסחרשתי דוית היות אהיה ר"ח סס
והדא ושלפניו הוא הסכו **אהדן** כדוונת הימוד
ללעיל ואח"ך ל"ל ר"ת אהי"ה כנווך
ר"ח אהי"ה וזהו קס"א הכחוצ אחריו שם יו"ד וכו' ואח"ך
ל"ל ר"ח אזכיחך ואערכה לעיניך ל"ז דהיינו ונלוי ק"ג
והוא עלמו כמנין שם יו"ד וכו' א"כ וילוי ק"ג שכתצ אחר
אל הו"ה ל"ל קודס הכ"ח כנווך אזכיחך ואערכה לעיניך
גי' כ"ז שהוא אל הו"ה והוא אחרון ונ"ש ו"ה הו"ה דללפי"ן
ע"ס וול' דס"ג וזהו הס"ג שכתצ כי כלו ט"ס אלל ר"ל
תי' דק"ג ואח"ך ק"ת אלה עשית וסחרשתי דוית הוא שד"י
ולל ע"ה ואח"ך ק"ת היות אהיה כנווך סס כח"ת ואח"ך
ק"ת אזכיחך ואערכה לעיניך ו"ה ואח"ז צל אל החיצות
והוא הי' אלה הוא ל"ו אותיות דצ"ן ככו' ונהל' השופר שהוא
פשו' וני' וני' הווי' וכחצס ונוועה לנע' וסגר כאן הד'
אותיות הפשוטת והפי"ן הכחוצים צללפי"ן ט"ס ור"ל צהה"ן
לצל הווי"ן צללפי"ן ככו' ואח"ך חיצות עשית קס"ד שכתצ
ע"ס ושני קדש שכתצ ל"ל ט"ע קדו"ש כי הקו הב' של אות
עין למרדס ונעשה הכוחצ שדוית לו כו"ן וי"ד והוא עלמו
תי' עשית וצנוקס הקס"ד ל"ל הע"צ והל' יוד"ן שסס סס
קדוש וסחרשתי גי' רצוע וני' אלהים דהפי"ן שסס ת"ח ע"ה
שהיה הורג דוה"עס נכחס צפע' א' ועס ק"ל וני' קס"א חחק"ל
כמנין וסחרשתי ע"ה ואח"ך דוית חכ"ה ע"ה היות ח"ך
שסס י"ם מ"צ דע"צ ואחריו ימוד לאלפים הידוע שהוא
קכ"א אלהי"ס הדכ"י ונחוקן צע"צ הכז' והב'הס קכ"א חנו"סל
סאהי"ס הכז' לפי יהוד לללפי"ן צ' קכ"א לנולר וכקה אלל של נולר
עס י' אותיות קס"א ואח"ך לעיניך וקוס שסס ד' אותיו'
הו"ה ק"ן כמס"ל ימוד ע"ס שיומו צה' וגילו לדיקים שהוא
ק"ן השנוללי וככר אונר לעיל שהקצ"ס מונתיק מר צנור')
יהוד ד' אל הכז' לצשחוקה צחו' של פלוני צכומרעה
ח"ו ס' ציחוקאל סי' ל"א הנה אשור ארז צלנכון
יפה עקב ומרס עלל וגבה קוונה וצין עצוחס הית' לונרה
יוד הא ואו הא יס דה"ה אציניח"ן **אישור** א"ש עם
הכולל ארז הוא ארצע' פעווי' סס
צו צלנכון הוא מלוי אהי"ס דיוד"ן ק"מ **יפה** היא אל'
הדכ"י

א' הוא חסד חפץ כי אפו לעד המזיק לא כחלתו לטגרות פשע על ועובר עון נשא כנווך אל נוי .

יְהוּד ב' אל הכז'ל פקוק צהילים קי' אדכיי על יוניכד ונחץ ציו'ס אפ'ו ונלכיי'ס ק"ח נור'ס וניכלס וזא מויצ להס כניווי לע ידלא :

יְהוּד ג' אל הכז' פקוק צהילים קי'נ"ל אונחי אשנרה דכיי ונחטוא צלכוני אשנרה לפי נחקוס צעוד

נשע לנגדי **יְדַגְגֵל עֶשֶׂר דוּעַב מוֹפְתָם וּפְלֵ הַרְמָשָׁא יְנוֹשְׁלַב אוֹטְתָם יְבַרְדְּ הַרְמָשָׁא וְתַרְמָא** וכלו בנקוד שזא קוונן מולס מורז חלילה :

יְהוּד ד' אל הכז'ל פקוק צהילים קי' ע"ג ואני קרצת אלהים לי עיז שחי צלדני **יְהוּד ה'** ונחסילקפר כל מלככותי אהיה אלהים והס ר"ח ואני קרצת אלקיס ר"ח צגי' ק"ו לי עיז ר"ח יוד הא ולא שתי, צאדני, יהוה ונחסי ר"ח צגי' בכ"צ צוקפר אלף לנד הי יוד נוס יוד ה' זו הה אונר שנואל והס אלהים דיוי'ן צוולאו'ש' והוי'ס צד'ן לקפר כל ונלככותי'ס ר"ח צגי' **יְהוּד ו'** אדני א"ש עס הכולל יוד הי ויו הי יוד הה וו **(דע"ה)** ס"ח כל הפקו' שנונ'ו י"פ ע"צ שהס חש"ך והוי'ס כ"ו ע"ה שרשס וכל"ל,)

יְהוּד ה' אל הכז' פ' צתורה צפ' ונחטקן, פ'ן תשחיתון ועשיתס לכס פקל הנווכת כל קיול **למס ד' תנומת לקר' מכל כתישעו' נותיחשת נה** וכלו נקוד שזא קוונ'ן שזא פה"ח שזא כגול ד' **ג' וזבנט** והוא חלוף עס קרע שט'ן צא"ח צ"ס ככילפללו **נטב' תובצל'**

כלו נקוד שזא והוא תיבות ללצות צטן ולנפל ידך לנפרע **יְהוּד ו'** אל הכז'ל פ' צהילים קי' ק"ע ויאהב קלצה והצוההו ולא חפץ צצרכה והחקק ונונו : **ונמס בקחרתו הכרבב צפח אלו**

והאוובתו הדלדו בהאיו אונר שנואל נעלס ונוני אס הנקודות הס מוזחס חלילי אזי לאו : **(דע"ה פ')** אס יהי'ס צז"א פה"ח כגול' סוזריס,) **יְהוּד ז'** אל הכז'ל פ' צעזדיס קי' א' הכס קטן נחטיד צגריס צזוי אחס ונאל ונאל **התא יוזב מיוגב כיתתן נטב הנה יוד'**

יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו יוד הי וכו'ל מורז חלילה קוונן קוונן שזא מרז ונאות א' שונחיל צשצח : **(דע"ה)** ולפי זה ע"ס הכיקוד,)

יְהוּד ח' אל הכז'ל פ' צתורה צפ' נשא **יברכך יהוה וישמרך ברמשי'ן הוהי ככרבי** והוא מורז חלילה

קוונן שוק מולס קוונן ליני **אנקתם מתקנתי** והוא עס אנקת לנפרע וצביקוד הכז' ג"כ לנפרע **דג' וזבנט** והוא חלוף עס קר'ע שט'ן צא"ח צ"ס ואח"כ פקוק צהילים קי'ל"א יפל ונדדך אלף ורצס עיוניכד

אדכיי א"ש עס הכולל, **ענף** אחוריים אהיה"ה פשוט (א"ש לא הצנחי כי אחוריי' דאהיה"ה פשו' הס ונ"ד ולא ר' ולכן אני אונר שנוא עשות קולמוס נפל והכי אית לניונר אחוריים דאלהי'ס פשוט והוא צגי' ונחטיס כנוכין עכ"ף ככלע"ד) : וחרש אלף לנד הי יוד וס א"ש גס זה לא הצנחי כי אלהי'ס דיוי'ן הכז' הוא צגי' ש' כנוקפר ש' ונוולת וחרש ושאר האותיות ונח נעש' צהס

(דע"ה ר') דוחרש רצוב אלהים ו"ח י"ג אהיה"ה דוילוי הפניס וכללוהו ורצ"ה גי' י"ו אותיות כל ריבוע וילויקנ"א כח ל"פ ל"פ ה' ל"פ ה' וד' ל"פ ה' וד' ה' ועצווי דריש ליה עצתים הקר'ו יהיה י"פ ונ"צ דו"ה') (אני שלוס וכי אדצר כ"ל לפרש אלהים דיוי'ן גי' ש'והיינו ש' דוחרש נשאלו אותיו ר"ח כשהקיר אלהים פשוט ונ"ש' נשאר כ"ד כנוכין כו"ח כו"ש הכז ז"ל צכווכת עס חח"ך והיינו אותיות וח"ר דוחרש שלוס שנוועוכי ז"ל)

מצד הוא אהיה"ה דיוי'ן : א"ש עס הכולל, ורצ"ה ונווי אחוריי' של אהי ה דהיי"ן, א"ש גס זה לא הצנחי קוונ' הוא אהיה"ה דהיי"ן, **ויבין** אהיה יהוה אהיה **עבותים** עשר' פעניים עס הוי"ה של הדי"ן א"ש עוד יתירס שניס על הנוקפר שהס הק"ך ואולי ונוכה הכולל וכולל הכולל כונו צכונה ונקווה **היתיה** ונקפר ח"ך יוד ולו דלת הא ללף ולו אלף ולו הא **אלף** יוד הא ולו הא יהוה עשר פעניים **צמרתו** י"ד פענוי"ה י"ד פענויס ה"א י"ד פענויס ה"ה י"ד הי, י"ד ה"א י"ד ה"ה, וד"י א"ה ר"ל שגכה וילויי י"ה דלפני"ן ויוד"ן והיי"ן, אח"כ הכוין צכונות אלו והס הגטץ טעלץ ונעטר'קר'ע ש' ענ' אח"כ פקו'זה אכרי אכויש יעש' זאת ר"ח י"ע והוא צגי' י"ע והוא צגי' וילוי נ"ה של אלפ"ן וכן אדס יחזיק זה ג"כ ר"ח י"ע צגי' וילוי של נ"ה שהוא י"ע שוונר שצח ונחללו ז"פ נ"ה וה' פענוי' אדכיי, אונר צנואל הכול' היא כי ר"ח הס הכז'נו והכה ז"פ נ"ה הס שט"ו וה"פ אדכיי הס שכ"ה ושיניהס יחד הס תר"נו, ושונר ידו ונעשות כל רע י"ד פענוי' ה"א ה"א פענוי' וא"ו וא"ו פענוי'ה"א א"ש הכוב' היא כי ר"ח הס רע"ו והכה י"ד פ' ה"א הס ק"ך, ה"א פענוי' וא"ו הכ ע"ח, וא"ו פענויס ה"א הס ע"ח סך הכל הס רע"ו :

(דע"ה ו') וצוחר לעיל צפ' ונחט עורי נקפו זלח צהכרת ככ"ח צעור האדס צערין סכונת הפכלוף,) **ואח"ך** פקוק זה אל כח פשא כח לה והכוין צחלוף א"ח צ"ס ח' גי' גי' גי' גי' טעס אחרת נחן לי ימוד על פקוק זה ואס צא לראות שוא ידצר לצו יקצץ און לו ילא לחוץ ידצר ולנופכע ידצר לחוץ ילא לו און יקצץ לצו ידצר שוא לראות צא ואס, ואל' סהכוין צוולת ילא שילא הרוח הקוא ונחס ואונכס כוונת היחוד צפ' זה שכתיו :

יְהוּד ה' אל הכז'ל ו"ל פעס אחרת היה אחד פגוע ונכוח וניזק עד שכונעט היה כאלס ולא היה וידצר ולא היה ג"כ יכול לזוז ונוקונו אצל לא היה נופל או נכפה ונוקר לי ללחוש צאזנו יחוד' אלו

יְהוּד א' הוא זה פקו' צהילים קי' לי שונחה ותאזרכי שקי פתחהה לי לנחול ונכפדי הפכתה **החמש ינרואתו יקש תחתפ יל דוחמל יד פסמ תכפה :** אח"ך פקוק זה ההליס ונזונר כ"ו יהוה אצרך צווקהליס צווישור עונדה רגלי : הוהי כרצא ויילקוונ צושינצ הדמע ילגר : אה"כ פקוק צוויכה קי'

חכמות וחסדים ראבה וממ"ה דב"ן] שהם חכמות וחסדים ראומא וממ"ה פתה לבניה ונצורה דיליה ואלו הם החזון המלוכשים בנה"י ראבה ואומא נעשית מב"ן דמ"ה שהם בינה ונצורה ראבה שמשו לה פתה לחכמה וחסדים ומב"ן דב"ן הם בינה ונצורות דידה ואלו הם ד' מוחין מלוכשים בנה"י ראומא :

אחד: כל הב' ללמים הזכר נתיאם לז"א כי הבן יורש אביו ואמו והוא טהון לבת ומאיר לנקודת הטקבא מהמחין שבנה"י ראומא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ויוצאים בהארות סגור דרך החזה ח"א ומתפשטים בנקודות הטק' שנתלקה ל' נקודות וע"י הארה הזכר נבנית ונפשיה פרטוף נמור מהחזה ח"א ולמטה אב"א כי נישבף לה פ"ס בכל נקודות חיה' נקודות הזכר והוא פ"י האפל של שלם החחון של ת"ח וב' חסדים דמ"ה והארה פקין סחאין דמוחין דמ"ה המלוכשים בפרקין סחאין דמ"ה ראומא שבמ"ה ח"א נקחן הדעת טק' ומל' דילה וכל הארות הזכר פוליס בדרך א' עד שיולאים כלם מהחזה ונפשיה ללם פ"ג רשא דטק' ואח"ך מתפשט הללם הזכר בכל י"ם דטק' כי לפולם כל בנין פרטוף הטק' הוא פ"י אחר :

אחד: כעת הגבורה (ב) מסתלקים הב' ללמים הזכר מו"א ואלו החכמות והחסדים שהם הללם ראבה דהייט מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן בשאר מקוף ע"ג רשא ח"א . והביטם והגבורות פס ללם ראומא שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נכנסים בטק' שלא פ"י ז"א ועי"ג נסגרת שליטה לרישה לו וגם נסגרו אחרי המל' דמ"ה ח"א שהם הם הפ"ס דילה שטלו בז"א והיא שארה נקודת אחת ופתה גדלה בכל אחורי ז"א ואלו פוליס למקום ראבה ואומא והם הם פקבלים המחין דפנים ואלו מודוונים ביהא ראומה וטהון לה מ"ה דב"ן זה נקרא אחרא דשדי בטוח ולפמחים נקרא חסדים ולפמחים נקרא נצורות פמס ובר פמס טק' פמס מ"ה ופמס ב"ן כי פ"י נצורות שארא בידור הב"ן של חקן אקרא פלמה שהיא חלק ה' פ"י מהבדרין כל שאר בידורי הנשמות דב"ן כי הוא שורש פס ב"ן וכל חילופים הזכר כלם טדקים כפי מש"ס זה הוונ נקרא זונ אב"א יפן ראם היו במקומם לא היו יטלים אז עדיין לקבל המחין דפנים והו שומדים אב"א :

אחד: נמשך לז"א המחין דפנים ומדוונים שנים וטחן לה מ"ה דמ"ה זה נקרא זונ דפנים שיפס בהרפה מ"ד והראשון הוא לעשותה כלי וכל זה הוא בזונ יפקב ורחל אז פס לאה או ז"א ולא שאר ז"א וטק' אינם שוין בקומתם אומנם בזונ ישראל [ורחל] שהוא בשא"ן בקומתם עומדים שיה בשוה ענון בתופי שנת ר"ס או הוא באופן אחר כי חתילה נבנית פרטוף [הטקבא] פ"י הארת ב"ן דב"ן כי הארת מ"ה דב"ן שהוא חלקה מהב"ן סתלל לא יכנה לקבלו כי חתום הוא חוך נה"י ראבה ובגבורה ת"י ללם דאז"א מ"ס דמ"ה וב"ן דמ"ה בשאר מקוף ע"ג ז"א ובינה ובגבורה דאז"א שהם ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן ת"י במחלל דב' הלמים נכנסו בטק' שלא פ"י ז"א וננסרת וחרה לפנים ובזונ טהון לה ח"א ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה וטעם שלא היה כן ביעקב ורחל הוא כי יעקב אין בו רק מוחין דמ"ה ראבה וא"כ אם היתה מקבלת חתילה בנסי' ב"ן דב"ן ומ"ה דב"ן אח"ך היתה לר"ך לקבל פ"י יעקב ב"ן דמ"ה ומ"ה דמ"ה ויעקב אין לו ב"ן דמ"ה כי הוא בנה"י (ראומא) [ראבה] אומנם ז"א יש לו מוחין מאז"א ויסל הוא ליתן לם על ידו גם ק דמ"ס :

מתלבשים בכלי החיטון דמח ומשם מתפשטים פ"י הגידין הלברים בנה"י דכלי הפגימו דז"א נמנה דגם כפיבור יש כז"א פ"י מתלבשים במל"ך ומשם מתהלח פארוחיהם פ"י הגידין כמזכר בכל ג' כלי ח"א ולכן גם העובר יש לו כל רמ"ח איברים בכל פרטיהן ואח"ך ביניקה נמשכים ג' ללמים אחרים מלוכשים כז"א דמ"ס ומ"ה ובתוכם מלוכשים הנרנח"י דרוח ונכנסת כמזכר הנזכר כנפש ומתלבשים בכלים אמלפים דמל"ך ומשם מתפשטים בחג"ח דג' כלי ח"א וכל אלו הב' ללמים דפיבור ויניק' הם נמשך מחילוניות דישמ"ח ונקרא מוחין דאחר או אפשר שכל א' מב' ללמים אלו טולל ב' ללמים דחילוניות ופגימות שהם אחר ופנים אלא שגם הפנים והפגימו נק' אחר וחילוניות :

אחד: בגדלות נמשך ג' ללמים מלוכשים ניו"ם דג' פרט' כח"ב דמ"ס ומ"ה ובתוכם הנרנח"י ונכנסים על סדר הזכר בט"ר ומתלבשים בכלים הפמחים דמל"ך ומשם מתפשטים בחב"ד דג' כלי ז"א נמלא פס לז"א ג' ללמים דמ"ה מלוכשים בג' כלים חילון אמלפי ופגימו דישמ"ח אקרא ישמ"ח ובינה מלוכש חוך כלים חילוניים אחר ופנים דגלות רמ"ח איברי ח"א אומנם בפרטות כל ללם מהם טולל כל הזכר דכפיבור יש בו פ"י מלוכשים טוך ג' כלי ישמ"ח דהייט נה"י חג"ח חב"ד דמל' דמ"ס ומתפשטים בנה"י דג' כלי ח"א והיניקה כוללת פ"י מלוכשים טוך נה"י חג"ח חב"ד דרו"ך דישמ"ח ומתפשטים בחג"ח דג' כלי ח"א והמחין דגדלות טוללן כמזכר פ"י מלוכשים טוך נה"י חג"ח חב"ד דג' פרטפים כח"ב דישמ"ח ומתפשטים בחב"ד דג' כלי ח"א

באופן: דכשאלו אומרים שהפיבור בנה"י ונכנסת הנפש ועיקר גילוייה בכבוד ומתפשטת בכלים החילוניים והיניקה בחג"ח ונכנס החוח ועיקר גילויי כלב ועגל הלב וכל כלים אמלפיים והגדלות בחב"ד ונכנסם הנשמה ועיקר גילוייה בטוח ועגל החוח זכל כלים הפגימיים איט מדבר בכללות כי אם בפרטות דהייט פיבור דכל א' מהם וק ניקה דכל א' מהם וכן גדלות דכל א' דג' בחי' הכוללים הזכר : **ורע** דכל ה' ללמים הזכר פס ה' בחי' נרנח"י הזכר דישמ"ח אקרא קטנות אחד וגדלות אחד שהם כ"ס בחי' דנשמה כלם מתפשטים בכ"ה פרטופ בינה ח"א ואח"ך לוקח ה' ללמים דאז"א פילאין והם קטנות ב' וגדלות ב' והם כ"ה בחיטת דחיה ומתפשטים בכ"ה פרטופי חכמה דז"א . ואח"ך לוקח ה' ללמים דאז"א והם כ"ס בחי' דידה ומתפשטים בכ"ה פרטופי חכר דז"א כי הא"ק כבר היו שלמים מאליהם שהם כ"ה בחי' דנפש וכ"ה בחי' דרוח וכל הזכר הוא פ"י ישמ"ח כי ח"א שפלה ז"א למעלה מיסמ"ח דקודם שפלה ח"א כבר ישמ"ח עלו למעלה ממנו אלא כשמקבל המחין מיסמ"ח במקומם נקרא מוחין דישמ"ח וכשמקבל המחין מיסמ"ח כשהם במקום אז"א פילאין נקרא מוחין דאז"א וכשמקבל המחין מיסמ"ח כשכבר עלו למקום ח"א נקרא מוחין דאז"א דכבר ידעת כי הכלים הם הפוליס והמחנות בשאר במקומו וכל הללמים הזכר הם דחילוניות סנקרא אחר ואלו נקרא שו"ן עומדים אב"א דהרי עדין לא באו רק אחר דיליה ודילה . ואח"ך לוקח ט"ו ללמים אחרים דפגימיות הנק' פנים מיסמ"ח ומאז"א ח"א פ"ד הזכר באחר ואלו מתפשטים בפנים . דפנים דח"ב חו"ן ואלו עומדים וז"ן פנים :

ורע דכל ללם כלול ממ"ה וב"ן אלא הללם ראבה הוא מ"ה דמ"ה וב"ן דמ"ה וללם דאומא הוא מ"ה דב"ן וב"ן דב"ן וכעת הזונ נחמשל ולקח אבה המ"ס דב"ן ומן לאומא הב"ן דמ"ה ונשמה אבה ממ"ס דמ"ס [שהם

הגהות וביאורים (א) פ"י וע"י ח"א כי הדמם נוסבל ומלמס ס"י נלפיד כי ססר סחן כרנס וכפ"ס השני בלרנס נספר סימן טקבל פ"י וכפ"ס סילד פ"י ד' וכפ"ס מסכס קפנות רחל : (ב) כל פנין 01 סחן כשפס השחין פ"ס י"ס דרלס לרזכ"ס כ"ס למחל כנרנס :

תם ונשלם קונטרס חסדי דוד הגאמנים והנחמדים מזהב ועפת צופים. תהלות לאל זוקף בשופים .

זיכור בניהו בן יהודע הנפש

ויטשוי מזיא טיד ויכלול הכל יוד הה וו הה יכלול מיד ומין
 בשם בן ואז יכין כי בי אותי **ב**י לוחי דיו **ה**י **ה**י **ה**י
 דיו שנמשכו לנוק מחתום **ה**י **ה**י **ה**י **ה**י **ה**י **ה**י **ה**י **ה**י
 נעשו צורת ה שנתעברה מהיחוד רגזי תם תם תם

יתוד הזכירה עיין בשי רהיק דף לי עיא ובכללי חסדי דוד כלל קייט
 תחלה יכין בגבורה דעתיק שהוא בוצינא דקרדינוחא והיא אלהים דההיין
 בריבוע המלובשת במוחא סתימאה דאיא, ומשם יכין להמשך החיה
 ודהיג של הדעת דמוחא סתימאה בין תרין כתפין וימשך הכתף ימין
 לאבא והכתף שמאל לאימא וכל אחד מהם הם ב' ייה דיודין ודההיין
 בהכאה והכתף הוא ג' ייה דיודין ודההיין ודאלסין בהכאה ג' כתר וכן
 ימשך להם הארה מהנרה דעתיק שהם שם צנאות ואויא הם עיב קסא
 ומשם ימשך לזרין חה היחוד יועיל לכין בו בכל יום בעת עלות
 השחר וגם ביום הכסורים במוסף ונעילה בזמן שאומר שליח צבד
 חיבת אי"ה

תכין גבו דעתיק שנמרס דאיא

* אלף, ארף למד, ארף למד הה, אלף למד הה יוד,
 אלף למד הה יוד מם גי אלף ואוד

ימשך ודיג דדעת דמרים בין תרין כתפין דיליה והוא סוד ב' כתפות חוברות

* רמז ליתוד הזכירה בתרין כתפין בתורה על שתי כתפיו
 לזכרון משם הבעשים ולהיה.

יוד

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש 90

יוד הה יוד הי גי' אדני
ובהכאת שניהם כנזל גי' כהתק
כנז והוא בשמאל לאימא

יוד הי יוד הה גי' אדני
ובהכאה יוד פעמים היי גי' שי'
ויוד פעמים ה"ה גי' רי' ושניהם
גי' כהתק והוא בימין לאבא

6025

כהתק שמאל
יוד הה יוד הי
גי' אדני

כהתק ימין
יוד הי יוד הה
גי' אדני

אוצר החכמה

הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
גי' ר

הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
גי' שי'

הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
גי' שי'

הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
גי' ר

ושניהם גי' כהתק והוא לאימא

שניהם גי' כהתק והוא לאבא

אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי

אחיכ

אחדך ישלכם וינקדם כזה ויכוין	ישלכם וינקדם כזה ויכוין ייה
ייה דיודן גובר בימן	דההיין גובר בשמאל
יִי וְיִדְדֵי הַיְי	יִי וְיִדְדֵי הַיְי
נקודות ימן גי' ע	נקודות שמאל גי' קיל כמס'
	ה' הויות

יהוה, יהוה, יהוה, יהוה, יהוה,

אחיכ ישלכם עם שם עיב	וישלכם עם שם קסא והוא
והוא לאבא	לאימא

יִי וְיִדְדֵי הַיְי

יִי וְיִדְדֵי הַיְי

יְהִי הַיְי

יְהִי הַיְי

יְהִי הַיְי הַיְי

יְהִי הַיְי הַיְי

יְהִי הַיְי

יְהִי הַיְי

ויכוין נקודות ימן ושמאל שהם קל"ע גי' רי כמס' ריבוע אלהים
וכמס' י"ה דההין בהכאה כנוזל

א, אל, אלה, אלהי, אלהים גי' רי יוד הה בהכאה גי' רי

וכן

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש לז

זכר ימשך לארא האיה סגויה דעתיק המלובשים בחגית דארא
צבאות עיה גיי כתיף.

צבאות עיה כתיף סגויה דעיי   צבאות עיה כתיף סגויה דעיי
לאבא יוד הי ויו הי   לאימא אלף הי יוד הי

שילוב עיב וקסיא יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי גיי זכור
זמשם יכרן להגשיך הזכירח והוא אותיות זכר י"ה שהם אויא
זמשם לזרן תם :

יחוד לריח אלול

עיינן בשי רוחק בדף סיד יתיד ייו חל מהרתיז ולהיה בריח אלול
שנת השלא א"ל סודי זיל שאתענה שני ימים יצושים שאחר
ריח עצמו של אלול ושעייז אשיג איזו השנה. וכונת התענית הוא כי
בחדש ארול נסתחים ייג תיקוני דיקנא דעתיקא וסאידים למטה באיא
במקום המקיף דמוחן דילהון וכי ותחלה תכוין דרך כללות כי כל
החדש אלול הוא סוד שם הויה דסיג ואהיה דיורין שהוא בגיי קסיא
ואלו גיטוים בתיבת אלול כי שני אותיות אל מאלול הם גי יודין
ואלף דסיג

שמהם יוצא שם אל ובי איתיות ו' ש'
מאלול הם שם אל היוצא מקסיא כי
גי יודין שבו הם ל' ובמקום אות א'
הושם במקומה אות ו' כי האלף נעלמת
בואיו זה. ולכן נקרא אלול כי בכל חדש
דזה ראוי לכון בשני שמות אלו והנה
יא

אל יו דהי אלו הי

ול אלף הי יוד הי

בי

מקור 1: שער
רוח הקודש דף
יז ע"ג תיקון כז
(11.8.2015 יט'
ע"א דה"א ח"כ
עמודה א' למטה)

וג' אלהים ע"ל אלוהיות ועם כללות הו' הם
יין צע"ח ט' כ"ח סו"מ פ"ה וצ"ה הפקוקים פ'
וצ"ה הכוונות לרוח שני ונדרכי פסק) כצ"ו
בר ועצב יצ"ק שהוא הגרון שעי' התחברות
ס זה ולא זנה שהיה חר"ן לטון חרון אף כוונת
שקדם ג"כ אצ"ה כנז' והיה ג"כ קיוע שילא
ומוכו יאע"ה והדברים מוצגים, ונחזור לענין כי הנס
כרוזו ג' אלהים צפוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהים
לאלפי"ן הכי צדצעה היצות הנז' כרוזו ל' שנות של
אלהים כלפי' והס ויקרא אלהים ליצעה ארץ והס צגי'
מושה (ח"ש ע"ה) (ח"ש עוד מלאחי כונה אחר' לעון הנז'
והוא קרוי אל האמור ויש בו ג"כ מדושי' אחרים):

תקון כ"ו

לעון ונשכב זכור וז' אימא עילאה וז' חמה
שלה ולוטה ומתפשטת ומתלבשת חוד ז' ח'
כלו גם צג' ראשונות של כוקציה ונוולת אימא ומתפשטת
צחוד הזכר (ד' ע"ה) ויכו כוכה גומל מקדים עובי'
וקונה הכל כי אעפ"י שה"ג ומתפשטים צפאר גופה שרש
נשאר צדעת (') והנה צהיות האדם חועל צונשכב זכור גורם
להוריד אר"ן וז' וקום העליון לנטעה עד הכלל והוד גורם
לצטל זר"ן ולהזיר אר"ן צח"ה ומתולל' דינים ובצורות ולכן
חטא זה גדול מאל והצופו היא שיתענה כל"ג ימים כמנין
זכו"ר לפי שהוריד אר"ן עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן
לריך שיכין צכל יום מיימי תעניתו אלו ששכי שנות אלו של
אר"ן שהס הוי"ה דיו"ד"ן ואלה"ה דיו"ד"ן העולים ג"כ צגי'
רג"ל והוא הוריד' צחטאו עד הרגל כנז' יכוין להעלותם
למקומם, גם יכוין לעלות עמאם גם האמורי' שלהם העולים
צגי' קפ"ד והקמ"ד ושניהם צגי' חשכ"ח, ובעשרה ימים
נאשוני' מיימי העניותו יכוין צח"ה של ההוי"ה דיו"ד"ן וכן
יכוין ומקפ"ד שלשים וז' האמורי' שלו העולים קפ"ד ועד"ז
יעשה עד השלום הרג"ל והתשכ"ח ואמנם אם חטא כפלים
שבעל ונבעל צזכור כמו השפן והארכנב לריך עוד ג"כ תקון
אחר והוא שישתנה ויהגבל ע"י השלב ג' עמונים ויכוין כי שלב
הוא צגי' ג' אלפי"ן והנה ע"י חטאו הנז' גרם להכיר ג' האלפי"ן
וזה ג' שמות אלה"ה שצביעה דיו"ד"ן ואלפי"ן וההי"ן וכש"ל כל
אחד וזה צכוד פי"ה צלצד וע"י השתעמוהו צשלב העולה
ג' אלפי"ן צוילוחם יגרם להחזיר ג' האלפי"ן למקומו וישלמו
ג' השמות הנז' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים
אעפ"י שאינם זון הסוג הא' הנז' גורם ללקח ג' אלפי"ן
הנז' ולהוריד' אל הקליפ' למטה ועי"כ כוונתם צח"ה
ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפי"ן הנז' הם ג"כ צגי'
שכחה כמו שלב וכאשר האדם חוזר צהשוכה וזכוין להחזיר
שלשה אלפי"ן הנז' למקומו הוסק ומוכו השכח' (אחר שמואל
עוד נוולא עמי דברים קרויים אל האמור וגם יש צהס ונעט
חדוש האמונה להיות כי נקשרים עומם כמה יחודים לתקן
עון הנז' כאשר עיניך תחזינה משרים צע"ה לכן אענדס
יחד לקמן צמקומם צחר היטב וע"ש.)

תקון כ"ז

למוליא שכבת זרע לצטלה, והנה יש צו
כוונה כוונת צפטרות וצכללות, הנה ענין עון
שכבת זרע לצטלה ומה עניינו ומה כונתו כח' צק"ש שעל
הנוטה וע"ש כי הוא הקון גדול מאל והוא עיקר תיקון עון
הקרי וע"ש היטב,

שילאו לצטלה וכנסו צקלי' ולהחזיר ולהקדושה עכ"ל (')
ענין השוצצים הכודעי' ר"ל שיש ונכה קדום צכל ישראל
להשענות מ' יום כלפי' שיש זון יום הראשון של מ'
שמות עד מ' חנומה וקלח זון חלוה (') **דעה** חלז מ"ש
חנומה וקלח זון חלוה צשנה ועוצרת
לחשלוס מ' יום חלז חלוה לחי' קיבה שהפסיק מלחשענות (')
וכתו קימן צהס שוצו צנים שוצים ר"ת שמות אחר' צח'
צשלה י' חרו' ומשפטים. והנה עיקר השענית צהס צני'
ימים אלו לא נתקנו אלא על עון הקרי וימים אלו עקובלי'
להשענות צהס על הקרי יותר וכל ימות השנה. ונעם
הדבר יחצאר לך מונה שציארנו צענין גלות מלרים צמומר
וצלצנים מה ענינו וסם נחצאר כי אותם שנשחצדו צבלות
ומלרים היו אותם הכיולות של הנשמות שילאו מאלה"ה
צחות' ק"ל שנה שפיכש זון אשמו והיה מוליד שדין וכוונין
ע"י עפות קרי וכל אלו נתקנו צבלות ומלרים ההוא ולכן
צזון הפרשיות אלו יש צהס קגולה לקבל חשוכה האדם
הנוחענה צהס על עון הקרי ולכן הם ומחילים זון מ' פ' שעות
ונפי שאז צפ' ההיא היה תחלת השעבוד ומקסי"מ צפ'
ומשפטים לטעם שנתצאר סם ג"כ צענין קמיכות כי תקנה
עבד עברי אל מהן חוכה כי אז נגמרו אותם הכיולות
להתקן צענין כי תקנה עבד עברי וע"ש, גם דע כי עיקר
אלו התעניות נתקנו צנינים אלו לכפר על עון שכבת זרע
לצטלה שעליהם כתיו קומעי הילדים וכו' ומה שלריך לכיון
צתעניות הנז' הוא זה, יכוין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן כי יש
צה ל' יוד"ן שהס צגי' מ' (') **דעה** צימוד ר"ח לקמן
יחוד י"ח צענין אמ"ר והד' יוד"ן
לכשונה ונר"ד נק' אור וגם לעיל צמקומם לתי' זה כתב
כי כל כילוך נשאה יו"ד כלולה מ' וציארם צניולוי קרח
ויחרו וכו' על סדר ז' ימי צראשית המוקדדים לקמן צימוד
אחר, אחר יחוד ע"ו וכבר ידעת שהיכו' של ש"ז מעולים
ומלד כי הם ומצח' הזכר לצד שהוא מהדעת כמפורסם (')
כנגד מ' יום של התעניות ולכן צעשרה ימים ראשונים יכוין
צכל יום ונהס אל החלק האחד מעשרה של היר"ד הראשון'
ועד"ז יכוין צנז' יום צל' היוד"ן הנז' ויכוין צכל יום להעלות
ציום ההוא חלק אחד זון היוד"ן ההס אשר צהס הגיע
הפגם שלו והשליכו ארלה צעוכו ומקד אותו חלק הקדושה
חוד הקליפות ועי"כ כחן חיזוה וכה אל הקליפות ועמה ע"י
תשובתו זח"ה ומקד הקדושה וחוד הקליפות וחוזר להעלותם
למקומה ועי"כ נשארם הקליפות נוחים צלתי חיות וז"ס
פ' שוצו צנים שוצים פ' כי אותם הצנים שומק אל
הקליפות צהשמתח הזרע ועי"כ כחלצשו חוד הקליפות
ונעשו שוצים לכן עמה שוצו צתשובה והסירו אותם
הצנים השוצים צחוד הקליפות והסירום אל הקדושה
כצראשונה, גם לריך שיתענה פ"ד ימים כלפי' סהס
כנגד סם של ז"צ שהוא קוד הזוג והעפה העליונה שהס
מ"צ זוגים והס פ"ד כי כל זוג כולל שנים כעצו' אללינו
צמאמר צראשית ד' ח' וע"ש על מ"ש וכמה דדוקלח דברית
אזרע צמ"צ זוגין וכו' ועוב הוא שיתענה מ' יום הנז' של
כל ימי השוצצים ואח"כ יתענה עוד מ"ד יום אחרים להשלי'
הפ"ד יום הנז', גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת ללרקס
קודם התפלה צכל יום מיימי תעניתו ויכוין לתקן מה שגרע
ומקד זון הליך העליון אל המלכות גם לריך שיהרע ומש
ואלך שלא לשונש ומתו אלא אחר חלות לילה ולשחות על
הצטן עד שיכלו כל נפשות זרע ושלח להשיח עם האשה
צדברי צטלה צעה הזוג, **עוד** כונה אחרת צענין הפ"ד
יום חכוין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן צנז' אלוהיה שנו כי זה
הנקרא

הנקרא עשה עילאה ויין דכוין מ"צ זורגין ומ"ב פ"ט
אמר שמואל כך מלאהי כחוב ולא הבנתי הענין ובודלתי
 שיש צו סעודה ולא שלמתי אחי ידי צו וז"ל ג' יוד"ן
 ע"ל מ"צ ד' יוד"ן עם צ"ן הוא שתי הוו"ת מד כוחא דקדי
 צגווה וכסאך תנייד צה וז"ס פ' איזה קפד כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כורחת ברית אלא לניי שעשהה כלי
 ומחולל צולוי יוד"ן, ע"כ ונלאהי ואיני ומצין הענין וכלע"ד
 לפקשו כי יס"ו ד' יוד"ן יש צוג' יוד"ן והוא צג' ע"ל וצג'
 אוחיות עלמס נעשים מ"ב: (') ד' ע"ד פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונולאים ע' הרי ע"ל') ע"ד ונלאהי כחוב ומורי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצטלה ובעון
 הזה יש מיי' הרבה יש שמועט ע"י מחשבה שנוהרהר בעצירה
 וילכו תקפו וכואה קרי מילוי צלי מעשה כלל ויש ניי
 שמשמש צידו ומוליא קרי ויש מי שמישצ צאשה ומכאף צידו
 ומוליא קרי ויש ניי שמשצ צזכר ומוליא קרי ויש ניי שמשוש
 צבוק מיו ומוליא קרי ויש שמשכחא ומכסא ראש העטרה צעור
 האצב שמושיכו למט' וזה נקרא מושך בערלתו, והתקון לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפת ויין דכוין של אצא הוא מ"צ אחד והוא עם יס"ו
 צולוי אלפי"ן שהוא צג' ע"ל ועם ג' אוחיות הרי מ"צ
 וכנגדו יש עפת מ"ן צאייא והוא מ"צ שני ושני מ"צ אלו
 הם פ"ד והנה כשמועט צמחשצ' ככ"ל הנה הוא גורס
 להשמית עפות זרע אור"ה אר"ה שהם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם צעונו להוריד לוטה
 שכי מ"צ הכ"ז ע"י ומחשבתו הנה עת' יכון להעלותם למקומם
 לוועלה ואם מושמש מושם צידו צמעה או אם היה נוהרהר
 וחושצ צזכר לריך שיכון צמועה חקדים וצמועה גבורות
 שהם מ"ד ומ"ן ויכון צג' פעמים כ"ח אוחיות ונלוי הולוי
 שיש צכל הוי"ה מאלו השלשה שהם הוי"ה של ע"ב ושל ס"ג
 ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשמשמש צידו
 היה חושצ צאשה (') ד' ע"ד יעוין זה הלשון עד קוסו וה"פ
 צבר ידעת כי כל פ' דפריי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"כ
 כל צחי' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושצ צאשה וכו' שהוא צז"ן מייני צחי'
 ע"י דזעיר ופגונו הוא צפכ' כחר דל"ה הנו' אונס צחשצו
 צאשה פגמו צט"ס עליונו' דכחר הכו' צשא"כ צכיקוי העער'
 פגונו צנו' דכחר הנו' ולפיכך אלו צצחי' אוחיות ואלו צצחי'
 עקפר ככו' ונמדכרות השמות') אז יכון צשם אה"ה צארופן
 זה כי הנה צאשה פעמים אה"ה יש צזה פ"ד אוחיות
 ויכון להעלותם למקומם והעעם הוא לפי צצחי' כ"ח של
 הוי"ה הוא צזכר וצחי' אה"ה צנקצה ככודע, ואם כשמוכאף
 היה מושך בערלתו ומכסה העטרה צעור ככו' יכון ג"ב צשם
 אה"ה ככו' אלא שהוא צצחי' ונקפרם והוא שיכון כי אה"ה
 פעמים אה"ה הם צג' אוח"ו וז"ס ככודע אונס וז"ס פסקוק
 ותשלך אונס אר"ה ויכון צפ"ד העניותו להעלותם פ"ד אוחיות
 צזהם ואם כשמוכאף מושמש היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגם הוא צקוד זוג עליון צשפשה שהם חיד גרנון זכר ונקצה
 ולכן צתעניותו שהם פ"ד יכון להעלות ד' אוחיות אה"ה ע'
 שהם ג"כ צג' פ"ד והם קוד מ"ן שצגרין אשר מושם כנושך
 הרוק לתוך הפה כי צזה המא צארופן כי כל מייני העונות
 הנו' ונקפר העניות' הם פ"ד אלא שכונותיהם חלוק' וכנו'
ובנוסחא אחרת מלאהי צמש"ל שאם היה מושמש
 צצ"ד ומושצ צזכר יכון צה' חקדים וצכ' גבור' וצכ"ח אוחיות
 וכו' ובאין מלאהי שחכוין לכ"ח אוחיות מלוי העלוי של ע"ב
 ס"ג מ"ה שהם צג' פ"ד וחכוין להושיכ' אל נוקצא דז"א
 צהוי"ם דצ"ן שצה וכלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריך

שיכוין כך כי צעפה הזכר שהם ה' חקדים יש צזה ג' צחי'
 או צקוד ע"ב או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להושיכס
 צהוי"ם דצ"ן שצמלכות שהם ה' גבורות שצה, גם מלאהי
 כי כשהעון הוא צמחשצה לצד אז הפגם הוא צז"א ולכן
 יכוין להוריד עפת מ"צ שהם דוכרין ונאצא ולהעלות עפי"
 שהם פ"ד ונאייא ואם העון צמועה אז הפגם הוא צז"ן
 אלא שיש חלוק שאם היה מושצ צזכר אז העון הוא צז"א
 ויכון צג' פעמים כ"ח הנו' ואם היה מושצ צאשה אז הפגם
 הוא כנוקציה ויכון צאונס הנו' להושיכס מן ז"ל הנק' אונס
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אונס: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה החקוי' הנו' נחמס הרב הגדול זלה"ה
 לאדם א' לפי מורי ז"ל ולמה על כל הנו' ואח"כ נתן לו
 כוכה אחרת עלמה להוליא העיפות ההם (כ"ל של"ל ען
 הקליפ' ולהכניס) צקודש' כאשר כצאר צע"ה וז"ל אח"כ
 אמר מורי ז"ל לאיש הנו' כי כצר נשלים לתקן ענין עין הקרי
 אונס נשאר עדיין השעי כילולות של נשווה של קרי אשר
 היה לריך לתקנס ולהקירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') ד' ע"ד ענין מקפר ה' ית' צקמוך כי עם
 מקוס (חכוהו,') וא"ל שצשאוור מוורו יושצ
 צקפר עליון צעת שכניח הלילה כצזאר אללניו שיכוין
 צשלשה צחות של אלי"ך לז"א יג"ס כוכ' זחא כי ס"ת שלשה
 הם **שכא** והאוחיות הקדושות להם הם **יגל** עש שלמ"צ
 ככודע ויכון כי עם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עם עם הזה את הש"ך (כילולין הידוע' שהם כמנין
 נער שהם קוד הדיני' ועם הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עונה כילולות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י עם יג"ל הנו' להעלות
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמלכות ויחזרו להתתקן
 עמה ולהיות צקוד זכר ונקצה עה שלא היו מחסלה אלא
 צקוד זכר לצד צלחי נקצה אח"כ יכוין צאוחיות הכשארות
 שה' אל"ן מן אליך וי' מן יגש והם צג' מ"א ותכוין צזה למ"א
 אוחיות שיש צשם אה"ה ד' יוד"ן צששעו וצעלוי וצולוי העלוי
 אח"כ יכוין צצחי' של אליך לא יגש שהם ג"כ אל"י והוא ז"א
 אוחיות שיש צאשה"ה דלפי"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו' צכח שני אלו האה"ה הנו' שהם ע"א אוחיות ומ"א
 אוחיות (') ד' ע"ד הוא מיוקד ע"ם דרוש זוג חיד וגרנון
 ע"ם אה"ה אשר אה"ה כה תאמר אה"ה כי צ' אה"ה ד' יוד"ן
 ואלפי"ן ה"ס מ"צ כי קמ"א וקמ"ג יש צזה ע"א ומ"א שה"ס
 מ"צ שולוי ונלוי הוא כ"ז ומש"כ צק"א כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צע"ח ש' יו' פ"ג מש' הולדת
 אור"ה וז"ל (') **אמר** שמואל כלע"ד ג"כ ללך השני מ"א
 הנו' עם צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"צ זוגים כפולים שהם
 פ"ד ככלע"ד **אח"כ צלילם** האחרת אל"ן מורי זלה"ה שבצר
 כקת' לקויע' הכונה היל' וצ' ללויות מתוך הקליפות ונתקנו
 ולא נשאר אלא ע"ם ללויות לצד אונס אלו הע"ם ללויות
 לריך טוכה גדול להקירם מתוך הקליפות והעעם הוא לפי
 שהם צחי' נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש של כל הנלו'
 של הנשמות שהם כולם שילאו ממנו ע"י הקרי והם צחי' ג'
 שמות הרוי"ה שהם צג' ע"ם כמנין וז"ל לפי שהם צחי' הנו'
 (') **ב' שהתי' הח' נולד חקד כחצ הרב עש צימוד של כ"ח**
 שיש צו הוי"ה צחי' יוד"ן סד' יוד"ן שבו הם כשמה
 לנשמה וכן שהוא צחי' אור ודוק ויודע דתי' הם' הוא כלל
 י"צ תי' דיק' ועמו הוי' י"ג והם כנגד י"צ אוחיות של ה' הוי"ה
 פשוטות וכללותם כמזכר צכ"ע צציאור האזן (') **א"ה** ש'
 ומאמרי קצצ"י ז"ל ד' ו"ו ע"א ע"ש) וידוע דאצא אסיד צמול
 העליון ואצא הוא כנגד נשמה לנשמה שהוא חים וכשנחלק
 ה' ג'

לז'ן שהם קוד הקליפות הנק' לז'ן וזכ'ל והכוין כי העלה הנז' היה כובל ענה והפחדו אלו הנשמות הנקשרים צל'ן הטוונאה והיו עלה כובל משם זה זכח שם הו"ה דמולוי יודי"ן שהוא צג' ע"ב ועם עשרה אותיותיו הם צג'י"פ צ' (ד'ע"ה) כידוע שצמי' הקטנה לריכה כח גדול לתקות כמו עיצור ח' שהוא ע"י א"ה ונשח"כ בצעור צ' שהוא ע"י אור"ח'.)

מכיון נצ"ל וגם הוא צ' פעמים אל"י אל"י שציארכו לעיל צאותיות אל"ך לא יגש וע"י זה יהיו עלה כובל אח"כ חכוין אל אותיות הנשארים והם רב מן ורצנה ויו"י מן ויויחיד שהם צג'י"זוק"ר וחכוין למצדם בקדושה ולהצ'י' שם וחכוין שעתה ונחמילים להיו' בקדושה צצמי' צוק"ר ואח"כ יחוקכו צצמי' עכ"צים גמורים כמו שנבאר והיחס צוקר הוא ע"י ה' הו"ו"ת דמקדים וה' הו"ו"ת לגזרות אשר צדעת

(ד'ע"ה) כי הנלוות עלמם הם וצמי' הדעת כנודע'.) שהם צג'י' ר"ס ועם צ' הכוללים הרי צק"ר אח"כ חכוין כי ר"ח של עלה כובל צוקר הם עכ"צ ועם ר"ח של יפול מלך

הם י'ס הרי עכצ"ס וחכוין שעתה יהיו בקדוש צצמי' עכצ"י גמורים וזהו ע"י צ' שנות של אל"ה"ס שהם צג'י' עכצ"ס

(א"ה"פ' הדברים כג' ע"ב ש' לח' פ"ד ח"ז)

ושאמרו רז"ל שקהה עכצ"ס ונחנה לו ופי' הענין כי הנה העקצ"ים של לאה הנכנסים בכחר רחל הם צמי' עכצ"ס גי'

עקצ צקוד עקצ ענוה והיינו שצענצ"ים הם דיכין שצעקצ"ים האלו וכודע שאין החילוכים ניזונים אלא ונפסולת היין מן

השנורים שבו שהם שיוכי הדין הקדוש והנה זה השפע שיוקם החילוכים הוא דין קשה והוא יין עכור מלא שמרים

והוא צלוע חוד העקצ"ים של לאה דמיון היין הצלוע חוד העכצ"ים וכו' והצע וראה כי עכצ"ים גי' עקצ לכן אין נדרכות

העכצ"ים אלא צעקצ"ים ועכצ"ים הם לשון רבים שהם צ' עקצ"ים הנו' אשר כל אחד מהם נקרא חלקים להיותם דכין

כ"ל' והנה צ' רגלים הם צ' שנות חלקי"ם והם צג'י' עק"צ כי חלקי"ם שהוא שורש הדין צצמי' עכצ"ים ונחוכו נחתי היין

המזבל צחוכו וכו' עכ"ל ועיין צ' הפסקים פ' צלק כילד הוא היניקה שיוקם החילוכים ועקצ"ים הני' ועיין עוד

שם פ' וילא צפסוק וחגנוצ רחל את המרפס שהם העקצ"ים הכ"ז עש"ב ח"כ ק' חיד' כחצ' כחצ' חכוין שעתה יהיו בקדושה

צצמי' עכצ"ים גמורים וזהו ע"י צ' שנות חלקי"ם שהם צג'י' עכצ"ים ע"כ וכל הכ"ל ושמוע זהדים שעדיין יש לחילוכים

חמיזה יעוין צמקוונות הכ"ל ואפשר שיוצן צמ"ש שם צצ'י' הפסקים פ' חולדות אפ' עקצ אשר שונע לצרנה צקולי

מלת עקצ הם צ' שנות חלקים שהם צג'י' עק"צ גם הם צג'י' עכצ"ים והענין כמ"ש צזוהר דהרין עיינן אית צהון חרין

דמועת ואינון כוחות הדין ועכנינם הוא שאי' עילאה נקראת חלקים חיים צלשון רבים למוח על צ' צמי' חלקים ש"ש

וצבו"ה שנה וכו' וכו"י דא' והלצ"שים הוך ז"ח צקוד ווהיין ונהם כמשך אל שחי עיכים דו"ח והנה חלו בעינים של

ז"ח הם נקראים עכצ"ים שזכוכס היין שהם צ' דמועין ע"י כחות הדין ונמלא כי הנה"י דח"ה"ם נק' עק"צ והם צ' שנות

חלקים והחרין עיינן דו"ח הם נקראים עכצ"ים שזכוכס היין והדינים וגם הם צ' שנות חלקים ח"ס העכצ"ים הנדרכים

ע"י העקצ והיין צ' ויולא מהם והנה לצרנה הוא חקד שהוא הקספי' הא' שלמועה מן צמי' הראש דו"ח אשר שב

העכצ"ים הכ"ז ולהיות חקד הוא מוחק העכצ"ים הכ"ז ונעשית העכצ"ים מוחקים ונציגלים ונצקס הדמועין ע"י שהם היין

שזכוכס וכו' עכ"ל זהו שכחצ' כחצ' ע"י צ' שנות חלקי"ם וכו' פ"י ע"י המסד וע"י וכו' צשנות חלקי"ם דל"י שאין

הדין

הג' הו"ו"ת וכללותם שהוא י"ג לד' צמי' שהם כ"ל ונר"ן הוי הג' הו"ו"ת לנר"ן וכללותם לנשמו דנשמו וכיון דכחן לא עסיק אלא צמשנן הג' הו"ו"ת שהם ע"ח לא חש להזכיר לו הכללו' ולכן צמי' זה שהעלה נשמו לנשמו"ה עדיין הג' הו"ו"ת שהם ע"ח צמקוונם וכהן לו יחוד אחר של המפיל חצלי כדי להכניעם וחולי יועיל ולא הועיל עד שכהן לו יחוד אחר אף כחן כהן לו סיצור הו"ו"ת והה"ה וכבצור שיועיל להעלות כלם ולא הועיל אלא להעלו' נשמו לנשמה י"ח ס"ע.) כוונתו אלא ללכו לעיל צמחוד של שם שד"י וע"ש

(ד'ע"ה) הלשון הזה לכחו' ק' ההצנה ועלמו וגם עם הלשון הצח' חריו' שחם הכר"ן הם הע"ח כילוח

ונה הנה צמי' קטנה לנשמה ועוד דצמקוונ קאע' ע"י

זווג הו"ו"ת חל"ה יכניע הקלי' המעכצ"ים הע"ח הכו' וחח"ך

חוו"ל נחלקה קטנה לנשמה ועדיין נר"ן שהם ע"ח ועוד

כעת לא ידענו ל' שחצ' מה צמי' חצ'ל חוונת הענין

מחצ' הנשמות המלצ'י לנחלצ' הקספי' בזה צשוה וכבר ידעת

מ"ש צרוש ח"ק כי חמים וקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש

צה ג' צמי' שנחלקה כנגד אכל היחידה עם היות שהיא

צורש כלם היא צמי' ח' שלכך נק' יחידה וחעפ"י שפעם

אחרת קאע' דנחלקת אף דא לא חצרה ונ"ע יחידה היא

לרוב זכותה וצרכה והשחל כיון דנר"ן הם ג' הו"ו"ת ג"כ

צהכרה שהנשמה דנשמה שח"ה חמים יש צה ג' הו"ו"ת שהרי

נחלקת לנר"ן והו"ו"ת השחל צ"פ נר"ן חצ'ל היחידה יש צה

שקבם והם י"ב אותיות צצג' הו"ו"ת ולפיכך צהמילה תי'

הי"צ ולכן נקט לשו"י צ' אותיות וחח"ך ע"ח כילוחו דג' הו"ו"ת

דמיה וחח"ך ג' הו"ו"ת של הכר"ן עלמם וע"ש כוונתו חל"י

לעיל צמחוד של שם שדי חווער אני ח' שדי ע"ס והוא

צדושי הכנת הספ' הכו"ל דרוש צ' ע"פ ואחר עורי נקפו

זאה שהוא שורש לזה צהכחל הא"ח צו"ח ע"ח וכן צהכחל

וח"ו צה"ח שהוא צמי' הכו' כחצ' שהוא וקור ושורש ועוד

כחצ' שם על שהוא צמי' חור חיים קיע וכבר מוצארו הוא

צימודי ר"ח ע"ש שד"י ככו' וזה אפשר שלזה כחצ' כחצ' כחצ' על שם שד"י חצ'ל לריך ח' קופרים צלשנו שכוונתו היא

במ"ש ו'.) (א"ה"ל) ע"ד כחל צמ"ש הרב המחר ז"ל שיש

שני חיי נר"ן כחצ' פנימי ונר"ן חקפים וכמו שצמי' דצנו לעיל

צדוש לשון צענין הכרת המלוח ח"ל והנה כוונת שיש

צאלס נר"ן פנימיים צחוכו כן יש נר"ן וקפים וצחוץ וגם

להם יש צמי' כ"צ אותיות וכו' ועיין דצ"ש ד' ס"ג ע"ב ענה

שהקשה יש"ש צ)

וח"ל שיוכין צעת השכיבה כשאומר פ' חלץ ורצ' ויעיניך

יכוין צג' תיבות אלו כונה זו והוא כי ר"ת של ג' תיבות

אלו הם ע"ז והם כנגד שם יהו"ה חל"ה והכוין למצדם

ולזווגם וע"י זיוג זה הוכל להכניע הקליפות הנועכצ"ים אל

הנלוות הפ"ח הכו' ולהעלותם משם אח"כ צק"ת

של ג' תיבות הכו' שהם צג'י' ק"ה והם ז' פעמים י"ה שיש

צשני שנות אלו צזה האופן כי צהו"ת יש צה ג' פעמים י"ה

צארפן זה כי צ' אותיות כחשוכות הם י"ה וחח"כ היוד'

צמולאה הרי י"ה שני והי"צ צ' צמולאה הרי י"ה ג' וצטס

חל"ה ג"כ יש ד' פעמים י"ה צזה האופן ח"י צמולאה

וה"י שנים צמולאה הרי צ' פעמים י"ה גם חח"כ י' של

חל"ה עם היראשונה הרי י"ה ותמוז' לצרנה עם ח' חמרכה

יהיו צ' פעמים י"ה חמרי' הרי ד' פעמים י"ה צחל"ה וג'

פעמי"ה צהו"ה הרי ז' פעמי"ה שהם ק"ה וחמוצ"שם הו"ה

אין היוד' שנה יכולה להתחצר רק עם ח"י חצ'ל ולא עם ח'

השכים כי יש אות' ומפסיק צינתים אח"כ חכוין כי ז"פ י"ה

אלו הם צג'י' על"ה וגם חכוין צאותיות הקודמות חל' הק"ת שהם

שער רוח הקודש ופי' יראת ה' יש

הדין כיוון אלא ע"י שוכחו וע"י זיווג או"א כנ"ל ככנעים
הקב"ה וכוונתם העכזים ונחשטנים הדנועין שהם היין
שנתוכם לזול בני שורים ע"י שהושך נזיווג או"א ע"ב
וקס"א להמחיק את רחל ואת הרין לנעין כנ"ש לקוין ציוד
ק"ו צכות פוחת את ידך ועיין בהקדמות הקידור צבות
פחה את ידך עיין לעיל דרוש ג' ונ"ש טז

אח"כ

אמר לי ונורי ז"ל כי ע"י זאת הכוכה הכו כפתח'
צמי' נשניה לכשניה פלהם ונתיך הקליפה ועדיין
נשארו נשונה ורומנפש שהם צמי' ג' הוי"ת שהם צמי' ע"ה
וא"ל סיכוין צעת השכיבה בצרכת הופיל חבלי שיכה צאופן
זה חמלה יכוין צמי' הוי"ת שהם צמי' ונז"ל כמזין ע"ה ולריך
לחצרה ולגזמם יחד שלשתם ויכוין צמי' יוד"ן שזהם שהם
ל' של הופיל והג' ההי"ן הם י"ה של הופיל והג' ווי"ן שהם
י"ח צמי' הם צ' אהיות ונ"פ של הופיל כי ונ' צא"ת צ"ש
היא י' והפ' הוא קיד ח' פעמים י' שהם שמונים הרי י"ח
צשתי אותיות נ"פ ולפ' שעיקר אלו הם ג' ווי"ן וקיד הו"ו
היא פ' צא"ת צ"ש לכן קוד ג' ווי"ן אלו הם נמוים צ"ש של
הופיל והג' ההי"ן אחרונות הם ג"כ"ה הכו של הופיל
אח"כ יכוין לנפלות ג' הוי"ת הכו' (דע"ה) פ"י שחכוין
להורידם אל הנו"ל כי צרכה זו היא צרכה וע"ד צוכת

שהעניים הם שם יהו"ה והנפעמים הם שם אלכ"י והנה
עה לריך להוריד ע"ה אלו לנעה אלל הנוכחות ולהוריד
וקס"ד שם יהו"ה אל שם אלכ"י וכודע הוא כי אלכ"י צמולאו
הוא חרע"ל שהוא הרגום של שער והכוין כי עתה ירדו
ע"ה אלו אל השערים לנעה והוא קודם' אז ירדו לשפכי'
עם ה' וחקוין צפ' אז לחם שערי' כי ע"ה הכו' הם צג'
לחם והם ירדו עתה לנעה אל השערי' ותחלה חכוין צג'
שנות אלכ"י אלכ"י אלכ"י והם צג"י קל"ה והם צמי' נקודת
לין שבנולכות שהוא היקוד שנה וחכוין להושיכ' שם ח"ס
קלה השוים (א"ה) עיין ש' הפקוקים צפ' ויתן לך האלהים
ונטל השוים שפ"ה אמר ח"ל והענין כי ה"פ יה"ך שהם
ה"פ ע"ל הם צג"י קל"ה יורדים וון ראש הבינה ע"י אשר
הוא אהי"ה צג"י יה"ו ויורדים עד צמי' תחונה שנה ושם
נקרא קלה השוים לפי ששם נמשך לראש ז"א הנקרא
שוים וצידו שם נק' קלה השוים עליון עוד יש קלה
השוים התחתון והוא אלכ"י ג' ס"ה עם האמורים של נ"ה
העולה ק"ל הרי קלה וכו' שהיא הצמי' שנקרא חנוק' מנ"א
ונק' שמי' נכ"ל) השוים צג"י ש"ה שהם ג' מלוים של אהי"ה
דיוד"ן ולפ"ן וההי"ן וג' כללותם ואלו הם צמי' מוחם
שבנולכות שבקלה התחתון שלה שהוא היקוד שנה כי ג'
אהי"ה עלום דיוד"ן ולפ"ן וההי"ן הם צג"י מוחם
(דע"ה) כבר ידעת נדרו' הו"ר ורדושי אטצ"ת צענין
צנין פ' הכוקצא והכוון מדרושי יו"ה והו"ר כי
יקודה ג' אהי"ה התכ"ה ומלכותה מלווייהם וצדקו אטצ"ת
חיכו כי יקירה ונקוד' יקודה ותפארתה חבל מלכותה נג'
אהי"ה הכו' חבל לכשתקדק הוי"צ הוא כי יקודה ונקוד'
הכו' חבל השותם שהוא ג' אהי"ה הוא נוסף על יקודה
לשמירה דמיון אחרון' לבל יחכך היין חבל מלכותה
עיקר צרכה ונצושי א"י שזא הג' אהי"ה סמכ"ה חבל
מוחם מלכותה הוא מלווייהם שג' נשכ"ה תורה ח"ל נפ
ששלחו לנו ונהם חו"צ צ"ת' לנען שנוו דצ"ח לנען
שויו עתה יכוין להנשי' כללות דכללו' השלשים גבו' לפי'
ונל' דרחל הבק' שם ויכוין להנשיך ונצושי נשי' דא"ה אהרנס
ג' שנות אהי"ה דיוד"ן ולפ"ן וההי"ן להוליא ונאחרנס
ג"ס ולהוליא עוד ז"ס לפי' ונל' דרחל עכ"ל ותמוו הג' אהי"ה
הכ"ה וצ"ה צא חבל על ככוין כי וכל הכו' כנולל שהאהי"ת
הכו' יש צהם ג' צמי' המלה צמי' עיקריות המוחם הם צי' קוד
שלה לצמי' השנוייה חבל היקוד צמי' צפע"ן כנו' ואחר כך
הארת המוחם לצכין ונ"ל נוי"ש ואח"כ נוי' המחוס הוא מוחם
הנו"ל שלה כנו' צהו"ר ועתה ע"ה נ"ש צי' אור דצרי' יתיה כי
אנו מכניסים הע"ה הכי'ו לחוחם הכו' ונשנוים שם על
אשר יתוקנו כנו' כי עלולים הם והשתא הוא קלה השוים
הפך וון הנוצן והוא קלה השוים קלה העליון של השוים
כי השוים הוא מוחם דמוחם שהוא נוי' הג' אהי"ה והקלה
הכו' הוא היקוד חבל השוים הוא מוחם הנו"ל מוחם הצ'
הנוסכה והכוכה הכא צחות השכיני ח"ס להסתך נמרון
וכו' ע"י דק זה צקוד צקשו לדקה שהוא יקוד דנו"ל ולזה
כהי' תנה על השוים ככ"ל והו' דק כללות הימוד הקדוש
הזה חבל רלוני לצאר עפ"י שטמיותו דקדך פרע כי הלשון
הזה ק' להולנו נחד ויה ענין ג' שנוו' חדנות וגם לשונו
צאומרו נקו' ליון שבזול' שלח וון השם הוא זה שהיל"ל יקוד
וגם הוול' צו"ן חבל הענין עם ונה שיידעת כי כל צמי' פ' הוא
שם כולל כיו"ם צע"ה ובס' א"י דרוש אטצ"ת לכל ספ'
לשכחה נוי"ם לשיחיו י"ס פ"ר"ו ונצ"שי' זל"ז צו"ה וכוו
ששלחו לנו ונהם חו"צ צ"ח שכל פרלו' נוי' פלופים להחילין
מהמה

עבור
לדף
כ' ע"ב

ה"ג

המנונה על עשטי כיו"ם צקודק ונה שצאו ציו"ק עס"ו
אחר שצאו פשיע"ם ונה גם לכזורה חין צמי' כר"ן חבל
הוא נעלת הכי"ל"י כידוע לריך לעורר שרשם העליון ג'
רישן דא"ל שמי' נר ויהי"ת ששעיות ואח"כ צמי' ונלוייהם
עס"ו כוונתו צי' אור לצכין צמי' צע"ה ש"ה פ"ד צנו"ל שצ"י
ע"ה צד"י) א"ה קטצ"ח חבל הוי"ת שבו הם צקוד
ויולי ונ"א פשיעיות ועוד שהם ונוקדות אכונ"ש עם
ח"ל גם כלל זה יהיה צידך שכל צמי' הכשנה הוא הוי"ת
דיוד"ן חונם הספרש שיש צמי' הוי"ת האלו דיוד"ן הוא
צענין הנקודות והענין הוא כי גם כלל זה יהיה צידך צמי' א"ל
כל הוי"ת שבו הם צקוד ויוליין וגם צקוד נקודות כי כולם
ונלחים ויטוק' וכו' יעש"צ ועיין צהר שלום ד' ס ע"ה
ד"ה ועל ונה שש"ל כה"ר וכו' ודוק) צע"ה נ'
צקוד הזה עלמו' יכוין כי הג' יוד"ן הם ל' של חבלי והג'
ווי"ן הם י"ח של חבלי והג' דלתין הם י"צ של חבלי אח"כ צג'
אחריות ה"ה ה"ה יכוין כי הג' ההי"ן והה"ה ה"ה של סי'
והג' אחריות י"ה ה"ה ה"ה ה"ה ש' של סיכה שזי' צ' צא"ת
צ"ש ואחר כ' של סיכה היא צא"ת צ"שע הרי י"א ועם י' של
שיכה הרי כ"א ח"ך ששם אחריותו' ואלו חכוין כי הם
צג"י נ"ח והוא הצור שם הוי"ת והה"ה והעם כללות אחריותם
צומלת ע"ל צאיפן זה כי ע"ל על ותחלפת צא"ת צ"ש צז'
והרי ע"ל צג"ל ח"ך ע"ל צנ"ק הוא י' ועם ל"ז הרי ונ"ח
עם הכללות אחר"ג לירופי ה"ה ה"ה אחרונות והם צג"י
ל"ו והוא ע"כ וון עיני צח"צ צ"ש הם ז"ע וצ' יוד"ן של עיני
הרי ל"ו צם חכוין כי עיני צג"י ק"ו כוונתן ויולי של אהי"ה
דיוד"ן וליהו' שלא יכוין צרכה זו ע"ל זה חם הוא ליל ר"ח
(דע"ה) כי צבונה זו להשפיע בה ג' הווחין של חלקה
שהם ג' הוי"ת הכו' על ידו וכן ג"כ צבוכת

והכוונה על עשטי הכחוצ חמ"ז שהכוכה היא כשפעה על
ידו ור"ח חיכו כן כי היא שלא ע"י כידוע שהרי ונסכו כתי'
כי היא נק' דכורא דרוק ואחר שצאו צקוד מיל' ופיל' לא ראי
זה כראי זה וגם צקוד י"ק וורה על החלשות (ו) אח"כ
צבילה האחרת אל"כ כי להיות שאלו הע"ה מילכות הם
נושטשים נאל צקליפיה שהיה לריך הקון ועינה גדול
להוליאם נשם וזהו שבבילה הריה צעת השכיבה יכוין צג'
חיכות האלו והם ותנונה על עשטי צאופן זה כי כידוע

והחזה ע"ס רגליו כענין כונח הנקי' ציינו"ח וכוננו' כל זה
לנקי' וכבר ידעת ונדושי שנות הפירות דכל פ' ונב' כלים
פניו ומונלי וחילון דפרלו' הנו' דנוק' הוא ג' שנו' הדכ"י
לצל החילוק בצניהם שהפניו הדכ"י ונח' וההנלעי הדכ"י
פשוט והחילון רצוב הפשוט הנלד הבזה כהם כלם הדכ"י
ולזה קח' הכח הכוין צג' הדכ"י וכי כבר ידעת שכל פ'
וקפ' וני"ס כלולה וני"ס ו"ה"כ כל הדרכים האלו שהם הנב' כלים
צכל כפי' והכח צחיה כפי' וני"ס אלו וכוונתם הוא ציקוד
נקוד' ליון בצוול ר"ל יקוד דפ' הוול' דנוק' נק' קלה השוים
כנו"ל דכל שיעיר פח' הוול' דנוק' לצנה ונהרת הב' הסי' ה
ויקרא הוהם על זה עם היות שהוהוה הוא היושנה לצל
צנייה ג' הסי' ה' וקח' ופרש וחזיל וכו' המוחם ונכנהו
אשר הנה וכו' לזה לומר וגם הנו' צוין' וכו' ר"ל ענה נחזור
לעניינינו וגם הנו"ל דהיינו פ' הוול' דנוק' כהוה אשר צנייה
ע"י ג' הסי' נק' הוה"ם עם היות שהוהוה שלה הוא
ונלוייהו ועתה וצוין' לח"ך ג' הדכ"י עם ונ"ב שכל כלי כולל
וג' כלים וכיון שהנלי הפנוני הוא הדכ"י ונלל אלו וכוונתם
להמשיכם לג' כלים הפניניים דג' כלים הנו' וני"ס וחכוין
להקחת פ' שהוא פשטא דקרא לך דק מדלוק להסתחך
צו לונטן תמיה ונחזון לה' ו' וכבר ידעת כי עיקר המיות
הוא הניקוד צמח' הכונה צקוד והמכונה תמיה וזהו לונטן
תמיה ולפיכך הניקוד עולה רכ"ב' כוונין רנו"ח איצרי הוול'
עם צ' ליריט וצ' דלחות שהקרה צהובם והמיה והם עלוים
רמ"ס הלכה עם הלירים והדלחות :

ראיתי

לצאר היחוד הקדוש הזה עם ונ"ס הוא צש'
נחמני רשצ"י ז"ל צפ' וארל כו"ם הוא זלה"ה
וכחז שם כי ל"ע כאן והוא כי שם אצניח"ן צמח' צב'
שהוא שם ונ"צ לפי שהענין הזה הוא צמח' אמוריים וכאן
כתב להפך צאוונרו עם היותו ונ"צ הוא חסד' ואוונר ח"י
וצזה אין קו' וית' צכלל דצרינו ו"כ חין הלי"ע וון דצרינו
זלה"ה והדצרים ונכרמים והענין שכהז שם שענין זה
מיוקד על צמח' חרין כהפין דח"א שה"ס צ' עיערין דז"א
והוא מיוקד עלמח קדנאה כנו' צלדנ"ן שה"ס חלף עליון
דציה הכולל צ' עליון כ"ו ול"ו היולמים ונח"י קדנאה
דדיק' והוא אל שד"י ונלל ג' חלף היולל ונצלע ונלך הא'
ונו"ו דנחה הכולל חו"ג שהם יוצצ ומשם ולרין המעיין
לעמוד על ונהכונהו של הדנוש והוא כי הוא כולל דנושי'
דצים והענין אשר ההשקפה כי דרו' זה ודרו' הזכירה הנו'
לקמן כלם אחד וקושרים על גצו' עי"ו צוילד"ה, (א"ה)
עיין צזה צאווק צקונערים הרצ הקדי דוד קי' קי"
וקי"ט) שנהלצנת צמו"ס דח"א שנושבים ונדעת וני"ס
הנו' קוד המו"ג לחו"א שהם צ"ה דיודין ודההי"ן צבהכחה
ג' ה"ק לצחא וכן לח"י אלח לצחא קודם היודי"ן לההי"ן
ולכפך לח"י שהם ונלנישים לצ' כהפין דח"א שהם ונלנישי'
לגרו' דח"א וגצו' דעי"ו הנו' שהוא שרש הצל הוא רצוב
אלהים דההי"ן שג' חלף שכתך הב' י"ה דיודי"ן וצ' י"ה
דההי"ן צבהכחה צג' חלף וה"ס האלף לך שלמה ונו"ש ונ'
לנוערים את פרוי הוא י"ה דההי"ן צבהכחה עולה ר' שהוא
גם רצוב אלהים פשוטי' שוונר ונוער י"ה דיודי"ן שכן רצח
שהוא צמח' יו"ד גניז צהוך ח"י שהיא צמח' ה"ה כונונו
למדים צמח' יודי"ן הוא עולה ג"כ הלה"ם דיודי"ן יהיה
צהוך ההי"ן דגצו' דעי"ו הנו' שהם צמח' שם אלהים עם
היותו צההי"ן כל הדרכים צו צכלל ואלהים ונה שהרי
כחז צזה הדנוש עלונו צפ' נשא הנ"ל זה לבונו זה העולם
כולל ג' עלונו' האלו אשר צכ"א ונהם יס צו שם אלהים

13.8

והנה הם ג' אלהים דיודי"ן ועולים כ"א ש' צג'י ונ"פ ש'
הם ע' ונחוח וגם לרין שהכלול צו ג"פ אל אל אל אשר
צג"ע חלו הנ"ל אשר הם צג'י ווג"ן וכשחלנוקף יחד חת"ק
ווג"ן יהיו זלף חקר ז' וכשהקח גם כללות כל שם צפ"צ"ן
שהם ו' שויות ועוד כללות כלם יחד הם ז' שויות והרי צין
כלם הוא חלף שכולל העולם הא' או ג"כ אס חקח ז'
הוהיה שיש צשם ח"ל אלהי"ם יהיו הכל חלף כנו' עכ"ל
הרי צהדיח שעולם זה הא' חלף עליון ונפטי ששורש גצו'
דעי"ו שהוא רצוב אלהים דההי"ן אפי"ה הוא אלהים
דיודי"ן וצזה כיחח צצח"ה חת"ק דג' אלהים הנו' כחז צנו"א
וכן צכללי השו"ם זלה"ה ככל קי"ח דג' אלהים דההי"ן
דכ"א רל"ה עם ה' הוהיות אלהים ג' ש' ושלשון חת"ק
ע"כ הרי צהדיח ביון שיעקר השורש רצוב אלהים דההי"ן
ע"כ צהפשעוהם צג' ונקונו' צינה וז"א ונל' ונושם להיכלי
זכות צג"ע הוויין חוויהו שהרי האלהים דההי"ן רל"ה
עולה אלהים דיודי"ן ויהיה דההי"ן שוונר היודי"ן שהרי
היודי"ן נעלם כי עיקרו ההי"ן וענה נבא לצאר היחודים
הקדושים האדירים האלה עם ונה שידעת שאין הגצו'
כוונתו' אלל צשרשם וזהו שכולל צנושצנה אהציריו שהוא
נו"ס שהגצו' דעי"ו הנו' ונלוצש צה וכל צמח' הצירורים של
כל הנתיחות נחקני' ע"י שלכן דיק' קדי' דווננו"ס נפקח
כופה את הדיכי' וכל צמח' הצירורי' ע"י וע"כ נפקו ונח"י
קדנאה דדיק' הנק' אל ג' עליון צלע ויוצצ ומשם ועולם
הא' שכוללם הנק' חלף עליון שג' אל שדי ונלמים הוא
הוונותק יוכר שלזה נק' ונחרי הריסין הכנוס ונגן שהוא
ג' אל הכלולים צזה העולם צמח' והוא צמח' הדעת שכולל
צ' חו"ג כי הוא צלע קודם ח"י הכולל חו"ג ולכן ח"י ע"י
דעת ונו"ס הנו' ונושבים עד כהפין דח"א שה"ס צעי"רי
דעת הכולל דז"א ונושבים לכהפיי"ם ואמוריים דז"א קודם
הנקירה וז"א יהיו אמורי' ז"ן כוהל ח' לצ' וזהו חל"ע ופלגא
כי החלק דה"ק שהוא צ' כהף ג' ונשנש לצ' ואחר הנקי'
יהיו ח"ק שליניים וז"ל שם צפ' נשא צדנוש קבעא דמיותח
כאשר הפיל ה' אלהים הרדוה על האדם הוא ז"א ונקהלקת
ונהכוו ח"י עי' וז"א ח"י עי' ונח"יר' לחישון צת עין צנו"א צצ'
הנושיל וכו' כי חישון צת עין הוא נוק' דז"א העוונל ונחמורי
ונוחירה ח"י עי' דניך מחורי כהפוי דז"א אל נוק' וע"י הוהה
הנושכה אשר כוונתה וון ח"י אל נוק' ג"כ ונחירה צז"א
קבעא דמיותח וזנו"ש כאן קבעא דעוקא רבא שהיא
ההיא קבעא דמיותח הנושך אל ז"א וון הצ' הנק' עוקא
רבא וכהה עולם הזה כוונשך עד שם ונחמחזו שם צאוהם
כהפיי"ם והאמוריים דז"א וכבר ציאר לך כי כהף ג' ה"ק
וצ"פ כהף הם חלף והענין הוא כי ונצמח' הדעת שהוא זה
העולם הא' והנונך הא' הכולל צ' צמח' חו"ג הנה הוא
כוונשך חח"ך אל צ' כהפיי"ם דחו"ג וכו' ואללו הכהפיי"ם
דח"א ונהלהדין ונחשבים צז"א צקוד ההיא קבעא דמיותח
עכ"ל הכלל העולה עם היות שיעיקרו קוד הגצו' הכי כוונק
ונק' אל וע"כ צלילה שה"ס שהוא ההרדוה כנו' הנחמו
ונצנרי' הכ"מ שג' ונז"ל צמח' חלף הנו' שרדנו גצו'
דעי"ו רצוב אלהים דההי"ן הננושבים לכהפין דז"ן עד נח"י
שלים הנק' לצחות ה"ק רכר ח' כי ה"כ אמוריים דלמים
הנו' כוהל ח' ונשנש לצ' וההי' הוא ע"י הגצו' עלונו וה"ס
אצניה"ן צצח"ה ונ"צ גצו' והוא הרכד אל כידוע שנונקו
ז"ו דנחה הכוונת' צנו"צ הנו' כוונפירכב צדנושי עו' הנקודי'
וכיון שגצו' הנו' שהיא צמח' אמורי' דלמים הנו' שלכך
צמח' ההי"ן שוונר היו די"ן כנ"ל צאווק וצדנושי' הנו' צאווק
לכך

לכך י"ג יאורין שהם צמי' אלהים דיודי'ן שמילואו י"ג אותיות
 ליעתי הקלושה ניהנו באונלע האלף שכן ל"ל ועעם הפלגא
 ולא צ' א' של האלף וא' של הי"ג הוא ואל' ונ' את ונינו
 וניהור שזה פלגא וזה פלגא והנה כחז שס צפ' כשא הכ"ל
 כי עולם זה הא' הוא יתח נחתק והיא קרוב לתי' הא'
 דדיק' והוא ח"ל שדי' שגי' אלף והנה שדי' ואל' צרצועו
 עולה אלף והתקס"ט ובהלטרף עמו שס אל' שהוא תי' הא'
 דדיק' יהו צ' אלפים צקוד ועושה מקד לאלפים כי לבאי'
 אחושה כי צמי' של זי"ן צ' הם אלף ח"ק לז"א צקוד עץ
 חיים וההלך ח"ק כו"ש שס ות"ק לטוק' אל' הוא צמי' הנז'
 ואל' התוה ע"ז כי כל צמי' חסדי' או גבו' שצעולם הם
 כלולים ונצ' כוופוסם לצקי נוולא ווכל הנז' כי עיקר התיקון
 הזה הוא ע"י גצו' דעי"ו שהיא אלהים דהסי"ן שגי' אלף
 שמונו וחוק ותי' ענוא קדווא' אלף ואלרי הריסין הכנוחה
 ע"י אל' תי' א' דדיק' דונו"ס ככ"ל לכך הע"ה נילולי' שגי'
 ונז"א שכללותו צמי' הדעת כידוע שהכיל' הם מצמי' הדעת
 עלונו שהם קדושים וועולים ואל' יהיו תיקוס ע"י האלף
 וי"ג יאורין האדירים הקדושים שהם צמי' הדעת הכיל' כנז'
 וכעת הכאוי ונתייחס לכך עד שנגוורת ואלאכה הכפי' כידוע
 ואל' כגאריס גמור תיקוס' (') (א) ראייתו לה"ה ז"ל שהאריך
 והרמיצ כידו הכחשה צרוך שחלק ומחמהו לירחי' ויטן
 שאין אחי יכול לעיווד על כל דצרי' הכיני וועתיק לשון הע"ה
 ועיין חמיל' שער וי"ד ווי"ן פי' י"א אות י"ג ובשער
 הכללים בצללים שעשה ויהרמ"ז ז"ל צוקותו ס' ע"ו ונינו
 יובן כל דצרי רציו זלה"ה וז"ל שס ציקוד לטוקציה דז"א
 יש ג' וילוי אהי"ה דיודי'ן הסי"ן אלפי"ן ג' מוחס כי הם
 מוחס הוול' ציקוד שזה יכוסכים וצניה אימא עי' והיקוד
 עלמו לטוקציה הוא ג' שנות אלכ"ו והס צמי' נקודת ליון יקוד
 שזה מוחס הוול' הוא ציקוד ושס נזכר נקודתן וצחוק
 המוחס הזה שס צ"ן דהסי"ן והס הווי"ן (הכוחז זהו שכתב
 רציו מה חמילה חכוין צג' שנות הווי"ה שהס צג' לחס
 וכו' פ' שחכוין וכנז' לעיל וז"ל ולהרירס נוסוד שס הווי"ה
 אל שס אלכ"ו וכו' ועיין ציקוד צכוכת ק"ש שעל הווי"ה
 כו"ש פ' שחכוין להושי' הע"ה נילולי' צג' שנות
 אלכ"ו שציקוד לטוק' והס צג' קל"ה ושס ציקוד לטוק' יש ג'
 וילוי אהי"ה והס צג' של"ה שהס צג' שנים ועשה צג'
 שנות אלכ"ו שיש ציקוד הוול' שגי' קל"ה ועוד יש שס ג'
 וילוי אהי"ה שגי' שנים נעשה עתה היקוד דוול' קל"ה
 השנים וחזר ופיר' שאילו הוילויס הם מוחס של הוול' ר"ל
 ונז' דוול' אל' היקוד שזה הוא ג' אהי"ס שגי' חנ"ה והס
 המוחס של היקוד אל' המוחס של הוול' הוא ג' וילוי הנז'
 וצחוק מוחס זה של הוול' יש שס צ"ן שהוא הווי"ן) **גס**
 יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס ג' פ' הרע"א
 גי' צ' אלפי"י"ג יאורי' הנז' צפ' ואלרא ונדוע כי כה"י נק' שיעריס
 ותרע"א הרגוס שער ועיכנס כי צכ"ה דז"א יש צ' אחורי"ס
 והס הצ' כלים חילויס כי נק' לצלות והס מחובריס צכ"ה
 של הנוק' אח' צח"ו וצ' אחורי"ס יש צהס צ' לצלות צו וזה
 ואוח א' שצאונלע לצלות נחמלקת לצ' ווי"ן הרי הם צ'
 אלפי"ן נוולא כותל א' ונפסק צין צ' אחורי"ס לו ולה והס
 צ' לצלות שהס הל"ט וכותל א' ונפסק ציניהם והס הל"ט
 ופלגא ויכין והל"ט ופלגא ויכין ויכין והכוהל ההוא צמי' ו' של
 לצלות הנחלקת לצ' ככ"ל והיא כותל א' לצדו הרי הם אלף
 חסר מד ועוד יש י"ג יאורים אחרים צהובס שהס הראשים
 והששים של אלף וי"ג יאורים שהס צח"א של ז"א וצמי'
 נ"ה וכן אלף וי"ג יאורים צח"א שהס צכני' הצ' הרי
 הם צ' אלפים וכו' אונס אין אנו מונים רק הי"ג לצדן

שהם השמים והרי הם צ' אלפים וי"ג יאורים שהם צ'
 אחורי"ס דכ"ה שלו וצ' אחורי"ס דכ"ה שלה ומחבריס יחד
 צהיחס צח"א ואלו כולם נק' דינין וכל אלו ניהנין לכ"ה
 של הנוק' צעת הנקירה והס ג' שנות אלכ"ו צוולואס והנה
 כל אלו האחורי"ס הם גבוות שהס שס ו"צ דלצגתי"ן
 נוולא כי צ' אלפי"ן צ' אחורי"ס המילויס דזי"ן צכ"ה
 וצ' אחורי"ס צח"א חונונעייס והרי אלוד' אלפי"ן צ' הם ג' צ'
 אלפים י"ג והענין כי שס זה הוא חקד שצגצורה כנדוע
 והוא כוושך צכולס ונוהפשט צאלו אחורי"ס צקוד ויעשה
 חקד נאלפים וחוויות ג"י שצאונלע שס זה הוא י"ג יאורים
 הכיל' שיש צאונלע כל א' וא' וכל הקל' נאחזיס צאלו
 האחורי"ס עכ"ל וצזה דצרי רציו ויוראריס אל' לכאן כהצ
 ולח"ך חכוין לנולחס צונווייחס והס ג"פ הרע"א דונונע
 דקאי על ג' אלכ"ו הפשוטים שיש ציקוד לנוללות אוהס ושס
 צע"ה וצוחר שהס צכ"ה שס הם צונו"ו ואלפי"ן שכתב
 שס צע"ה גס יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צוולואס והס
 ג' פענויס הרע"א וי"ו הוא צכל הכה"י לא ציקוד לצדו
 וכאן קאי על ג' שנות הפשיטיס דלכ"ו שיש ציקוד ע"ז
 קאוור לח"ך חכוין לנוללות גס וי"ש הנוחה לקיין להרץ
 הקו' שהקשה צס' ונאוני רשצ"י זלה"ה פ' ואלרא וכו' כנר
 הרצה כאן צע"ה הוא צעלמו צאוורו והנה כל אלו אחורי"ס
 הם גצו' שהס שס ו"צ דלצגתי"ן וכו' והענין כי שס זה
 הוא חקד שצגצורה וכו' וצזה כצח"רו כל דצרי רציו ועיין
 צס' וצווא השעריס דפ"ח ע"א כהצ שסס אלפי"ן הוא
 חקד של הצניה יע"ש ועיין צס' הכוונות ד"ט ע"א ע"פ
 עולת הויד וז"ל אונס להיחו שרשו צגצו' שהוא שס צ"ן
 וי"צ אל' שהוא צמי' החקד שצגצו' יע"ש וכ"כ הרצ הנוחצ
 לקוון ציהודיס אחרונים יהוד ס"ז ע"פ עולת הויד וכו'
 יע"ש) **ועם הכוונ'** הם הכ"ה צקוד אשר הנה הודך על
 השוים כי אשר היא הצניה כנז' צהקוין צקוד אשר
 הולאחיך ואלרץ ואלריס וגו' ונוונה נושכים ג' אהי"ס שהס
 צג' הלי' אל' הוולכות להעשות צה הוחס כונוין הכ"ה
 ונולוי המוחס הזה הוא צג' השנים כנז' וזהו אשר חנה
 הודך על השוים **ובס הוולכות צו"ן אשר צמותס זה שלק**
 שס צ"ן והנה חכוין צאוורך והכוונה שהוא מוחס צ"ן כונוין
 והכוונה ו. והכוין להנושך ע"ה הכו"ל צמותס
 הנז' והכוין לנקד ג' שנות הנז' צי"צ נקודין
 שיש צפסק **צַדֵּק צַדֵּק תִּרְדוּף לְמַעַן**
תִּרְדוּף כנז' **צַדֵּק**
 צקד זה **אדני** הא' קויל כלו כונו אכצעה קויל
 שיש צלדק לרק **אדני** הצ' הם הויר"ק שצ"א הילס צג'
 אוהיית ראשונה וצ' נקודת"ה שצ"א ופ"ח"ה של
 לווען הם צי"ד של אלכ"ו **אדני** הג' הם ד' נקודיס שלוען
 הריה, והס פ"ח הויר"ק שצ"א קויל והעניס הוא
 כי ג' שנות אלו הם ג"פ צג' ל"ק עם הכוונל והכוין להקטר
 ויחיון רף ה' ע"י לרק זה צקוד צקשו לרק צקשו ענוה
 חילי הקהרו ציוס רף ה', אח"כ חכוין לנוללות צונווייחס
 והנה ג' פענויס הרע"א הם צג' צ' אלפי"ס וי"ג והכוין לנקד
 ד' איחיות הפשיטות לצד שצכל שס וון כשגשה והס י"צ
 נקודין שיש צפסק **אָנו יִרְדוּ לְשַׁעְרֵים עִם**
יִרְדוּף ואלונס ונה
 שחכוין צזה הוא כי כנר ידעת וי"ש צוהר צפ'
 ואלרא דק כ"ז צ"ח צענין אותס הי"ג יאורין והאלף יאורין
 ושס ציחטרהווע"ש היע' איך צנה"י של הזכר יש צו אחורי"ס
 והס צ' פענויס הל"ט ופלגא ויכין והל"ט ופלגא ויכין ואס
 חמצר עושה הי"ג יאורין יהיו חק"ה ופלגא ויכין וחק"ה
 פלגא

סכום הנקודות 252

שער רוח הקודש ופי' יראת ה

זסלגא מאכאן כענין סס אצגית"ן וכן צנה"י שלה יש כעוסקר
הזה נושא שכלס הם צ' אלפי"ן וי"ג והוא קוד וטובה חקד
לאלפים כי סס אצגית"ן עם היווה רווחו צסס ונ"ב שהוא
צצורה הנה הוא צחי' קפירתהחמד כנודע והנה ציארנו
איך כרווח כאן צ' שעות אצגית"ן לנעלה צנה"י שלו וצנים
אחרי' צנה"י שלה וד' פענוים סס זה הוא צג' צ' אלפים
וי"ג הכי איך סס אצגית"ן שהוא הקד כוהן צאלו האנפי'
וזהו ועושה חמד לאלפים וחעפ"י שהס צ' אלפים וכ"ד איך
לנו ונויס רק הי"ג צלצד בהס הרחבי' והכרשי' של היאורי'
כלס והכוין כי ג' פענוים הדג"י צנולוהו בהס ג' פ הרע"א
הס צ' אלפי"ן וי"ג והכוין להורידס ון רלו העליוני' שצזכר
אל נה"י שצנקה בהס ג' פענוי הרע"א צקיד אז ידו
לשערי' וכז זה הכוין צבחי היצוח ע"ל עפעפ"י צאופן זה
כי ע"ל עפעפ"י צג' ח"י ואס המלפס צח"ס צ"ס יהיו סס
אחד קודש וזהו **זך זו זום** והוא צג' ל"ג ועס ונלח
והכוונה שהוא צג' הק"ו סך הכל צג' אלף
ועשרה ועס ג' החיצות של והכוונה על עפעפ"י הרי אלף
וי"ג והס החלף וי"ג יאורי' הנז"ל ולריך שהכוין כי סס ז"ך
זו ז"ס הוא סס קודש וכקלד' הס פחה חייק נקוד של
זית וז"ס של סמן זית זך ומצב אוחיות זח"ו הס כיקוד של
ילדתי שצפסוק עם זו ילדתי לי :

אח"כ צליל' האהר' היה לי ר"ח **א"י** וחל'ל שאין לכוין
צליל ר"ח כוכ' הצרכ' ע"ד הנז"ל רק צכונה האחרת
והוא שהכוין צסס צג"י צנולוהו שהוא ההי"ד והוא צג'
כא"ס הד"ס וחל'ל כי צכל יוס צחינע צו ר"ח לריך לכוין
צו כונה זו הנז' חעפ"י שלא יהיה לריך להקוין עין הנז'
רק כוכ' זו היא לריכ' לכל אדם לכוין כונה זו צכל ר"ח
לעול' וכיוון כך צכל רגע וצכל שעה צציו ר"ח רעוב'
עתה יכוין כוכ' אחכ' ג"כ וכו' ללורך הקוין הע"ח נלוו'
הנז"ל וזו היא שיהנ' צעה שכיבוהוקודס פסיק צידך ר'פקיד
רוחי יאונר פ' **וגם הכהנים הגגשים את**
יהוה יתקדשו
ושיוכין צו כי צפסוק זה רעיוזיס אורה הלח עלמין הנז'
צאלרת כשא סהס צחקון א' דליקנא דעתיקא הא' הוא
קוד אלף אלפין והצ' הוא נז' אלפין והג' הוא ל"ו אלפין
צקדנ הזה כי חיצת יתקדשו סס אוהיות יתקד"ס והוא
סס צג"י צנולוהו והכו יתקד"ס צג"י ח"ק כי הא"ק הוא עולוי
של צג"י והנה זה עולה הת"ד וכאשר הלרף עם זה היצח
חל'ל הנז' צפסוק הזה צנולווי שהוא חל"ף ננו"ד עם ההי"ד
יהיה הכל חל"ף עם הכללות וזה דונוז הל עולם הרלכוין
שהוא אל צג"י צנולווייהס שהס חלף והעולם הצ' שהוא כ"ז
הוא כרווז צחיצוח אל יהוה צפסוק שהס צג"י צ"ו ועולם
הג' שהוא ל"ו הכוין צר"ח של פ'ן יפרוז בהס צג' ל' ועס
ו' של יתקדשו הרי ל"ו והוא קוד אל חלכ"י שהוא צג' ל' ו
(**ו' דע"ה** דע"ה כילול' הנז' דג' ונז"א לכך ח"י ע"י ג'
עלנוין דנח"י קדנא דדיק נפקי וכדכתיבנא
לעיל אמנס לעיל צבאר יוני הרוז איך צנו כח להקנס כ"ל
ע"י עלנו' קדנא' שהוא ענווהק יוהר וגס שהוא עולוצס צצרי'
צחי' ח"י ונשא"כ צ' עלנוין כ"ז ול"ו בהס צרי' יל' ועשיה
אדוצח כהפוך הוא שלריך לריצ צהס צקו' דצרי ריבות
צשעריך כלקציין כדי להקנס ווהרע חלל כ"ח שנוק' קדישא
גדל כחה דלכורח נק' ואין צחי' צג' ודיכיס כיכרים שהלח
וציוס החדש יפרה שברי הוהר צהס הזיוג לח"ח ע"כ יש
צנו כח שגס ע"י צ' ענווין צ' וג' ונחקנס את הע"ח הנז'
ואין שנון ואין פגע רע ח"ו ו' חמ"כ האונר פ' **ובני**
דן חשים והכוין כי חשים רכר ו' וק"ח סס **ינם**
והס מלאה והוא סס חלכ"י שהוא צג' ק"ס ונ"ד אוחיו'

ו' דע"ה (א) סס הזה כהנו הוופרשים מילוף סס חלכ"י
זכר
תגעיץ
והנה היחוד הזה עיקרו כזה
לחי' נוק' קדישא והוא ח' הדעת שלה כי עון הנז'
הוא צלעה צכל ונקוס שהו'
הכה לנעיה ציחודיס

א ד נ י
ת צ א
ג' דל' צאצג"ד
ע' צל' ששועה צחיק צכר
ז' צ' צאצצ"ס